

ENBİYA SÛRESİ

أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ

Taşlanan şeytandan Allah'a sığınırım.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Rahmeti sonsuz, merhameti sınırsız Allah'ın adıyla,

(Enbiya 21/1)

إِقْتَرَبَ لِلنَّاسِ حِسَابُهُمْ وَهُمْ فِي غَفْلَةٍ مُّعْرِضُونَ

İnsanlar için hesap yaklaştı. Onlar gaflet içinde yüz çevirmektedirler.

(Enbiya 21/97)

وَاقْتَرَبَ الْوَعْدُ الْحَقُّ فَإِذَا هِيَ شَاخِصَةٌ أَبْصَارُ الَّذِينَ كَفَرُوا يَا وَيْلَنَا قَدْ كُنَّا فِي غَفْلَةٍ
مِنْ هَذَا بَلْ كُنَّا ظَالِمِينَ

Tümüyle gerçek olan vaat yaklaştığında bir de bakarsın inkâr edenlerin gözleri yuvalarından fırlamıştır: “Vay halimize! Doğrusu biz bundan gaflet içindeydik, aksine biz zâlimler olduk!”

(Mümin 40/18)

وَأَنْذِرْهُمْ يَوْمَ الْأَزْفَةِ إِذِ الْقُلُوبُ لَدَى الْحَنَاجِرِ كَاطْمِينٍ مَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ حَمِيمٍ وَلَا
شَفِيعٍ يُطَاعُ

Yaklaşmakta olan o gün konusunda onları uyar. O, yüreklerin ağıza geleceği, boğazların düğümleneceği gündür. Zâlimler için ne bir can yoldaşı ne de sözü dinlenecek bir şefaatçi olmayacaktır.

(Şûrâ 42/18)

يَسْتَعْجِلُ بِهَا الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِهَا وَالَّذِينَ آمَنُوا مُشْفِقُونَ مِنْهَا وَيَعْلَمُونَ أَنَّهَا الْحَقُّ أَلَّا
إِنَّ الَّذِينَ يُمَارُونَ فِي السَّاعَةِ لَفِي ضَلَالٍ بَعِيدٍ

Ona inanıp güvenmeyenler, hemen gelmesini isterler ama inanıp güvenenlerin içleri titrer. Çünkü onun, kesinlikle gerçekleşeceğini bilirler. Bilin ki, o saat hakkında tartışanlar derin bir sapma içindedir.

(Muhammed 47/18)

فَهَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا السَّاعَةَ أَنْ تَأْتِيَهُمْ بَغْتَةً فَقَدْ جَاءَ أَشْرَاطُهَا فَأَنَّى لَهُمْ إِذَا جَاءَتْهُمْ
ذِكْرِيهِمْ

Onlar, o saatin ansızın gelmesinden başka ne bekliyorlar? Onun bütün şartları ortadadır. Artık gerçekten gelince, hatırlarlar.

(Kamer 54/1)

اِقْتَرَبَتِ السَّاعَةُ وَاَنْشَقَّ الْقَمَرُ

Saat yaklaştı ve her şey ay gibi ortaya çıktı.

(Kamer 54/2)

وَإِنْ يَرَوْا آيَةً يُعْرِضُوا وَيَقُولُوا سِحْرٌ مُسْتَمِرٌّ

Onlar bir âyet/ mucize görseler yüz çevirir: “Sürüp giden bir büyü” derler.

(Kamer 54/3)

وَكَذَّبُوا وَاتَّبَعُوا أَهْوَاءَهُمْ وَكُلُّ أَمْرٍ مُسْتَقَرٌّ

Yalanlar ve arzularına uyarlar. Her işin gerçekleşeceği bir yer ve zaman vardır.

(Kamer 54/4)

وَلَقَدْ جَاءَهُمْ مِنَ الْأَنْبَاءِ مَا فِيهِ مُزْدَجَرٌ

Onlara ne haberler geliyor, içinde kendilerini bundan vazgeçirecek olanları da var.

(Kamer 54/5)

حِكْمَةٌ بِالْعِزَّةِ فَمَا تُغْنِ النُّذُرُ

Doğruluğun zirvesinde hükümler... Ama uyarılar işe yaramıyor.

(Kamer 54/6)

فَقَوْلٌ عَنْهُمْ يَوْمَ يَدْعُ الدَّاعِ إِلَىٰ شَيْءٍ نَّكَرٍ

Artık onlardan yüz çevir. O davetçinin görülmemiş bir şeye davet edeceği gün,

(Kamer 54/7)

خُشَعًا أَبْصَارُهُمْ يَخْرُجُونَ مِنَ الْأَجْدَاثِ كَأَنَّهُمْ جَرَادٌ مُنْتَشِرٌ

gözleri saygıyla öne eğilmiş olarak kabirlerinden çıkar, çekirge sürüleri gibi olurlar.

(Kamer 54/8)

مُهْطِعِينَ إِلَى الدَّاعِ يَقُولُ الْكَافِرُونَ هَذَا يَوْمٌ عَسِيرٌ

Davetçiye odaklanırlar. Bütün kâfirler: “Bu ne çetin bir gün!” derler.

(Enbiya 21/2)

مَا يَأْتِيهِمْ مِنْ ذِكْرِ مِنْ رَبِّهِمْ مُحَدَّثٍ إِلَّا اسْتَمَعُوهُ وَهُمْ يَلْعَبُونَ

Onlara Rablerinden yeni bir hatırlatma gelse, onu mutlaka eğlenerek dinlerler.

(Enam 6/70)

وَدَّرَ الَّذِينَ اتَّخَذُوا دِينَهُمْ لَعِبًا وَلَهْوًا وَغَرَّتْهُمْ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا وَذَكَرَ بِهٖ أَنْ تَنْسَلَ نَفْسٌ بِمَا كَسَبَتْ لَيْسَ لَهَا مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلِيٌّ وَلَا شَفِيعٌ وَإِنْ تَعْدِلْ كُلُّ عَدْلٍ لَا يُؤْخَذُ مِنْهَا أُولَٰئِكَ الَّذِينَ أُبْسِلُوا بِمَا كَسَبُوا لَهُمْ شَرَابٌ مِنْ حَمِيمٍ وَعَذَابٌ أَلِيمٌ بِمَا كَانُوا يَكْفُرُونَ

Dünya hayatına aldanıp dinlerini oyun ve eğlence haline getirenleri bırak. Hatırlat ki; herkes kazandığından dolayı rehin alınacaktır. Allah ile arasına girecek ne bir veli ne de bir şefaatçi olmayacaktır. Bedel olarak ne verseler kabul edilmeyecektir. Kazandıkları sebebiyle mahrum edilecek olanlar onlardır. İnkâr etmelerine karşılık hak ettikleri, kaynar sudan bir içecek ve acıklı bir azaptır.

(Araf 7/51)

الَّذِينَ اتَّخَذُوا دِينَهُمْ لَهْوًا وَلَعِبًا وَغَرَّتْهُمْ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا فَالْيَوْمَ نَنْسِيهِمْ كَمَا نَسُوا لِقَاءَ يَوْمِهِمْ هَٰذَا وَمَا كَانُوا بِآيَاتِنَا يَجْحَدُونَ

Dünya hayatına aldanarak dinlerini eğlence ve oyun haline getirenlerin, bugüne kavuşacaklarını unutup, âyetlerimizi bile bile yalanladıkları gibi, biz de bugün onları unuturuz.

(Enbiya 21/3)

لَا هِيَ قُلُوبُهُمْ وَأَسْرُوا النَّجْوَىٰ الَّذِينَ ظَلَمُوا هَلْ هَٰذَا إِلَّا بَشْرٌ مِّثْلُكُمْ أَفَتَأْتُونَ السِّحْرَ وَأَنْتُمْ تُبْصِرُونَ

Kalpleri eğlencededir, zulmederek gizlice fısıldaşırlar: “Bu da ancak sizin gibi bir beşer değil midir? Göz göre göre büyüye mi kapılıyorsunuz?”

(İsra 17/47)

نَحْنُ أَعْلَمُ بِمَا يَسْتَمِعُونَ بِهٖ إِذْ يَسْتَمِعُونَ إِلَيْكَ وَإِذْ هُمْ نَجْوَىٰ إِذْ يَقُولُ الظَّالِمُونَ إِنَّا تَتَّبِعُونَ إِلَّا رَجُلًا مَسْحُورًا

Seni dinledikleri sırada neye kulak verdiklerini de, aralarında fısıldaştıkları zaman da o zâlimlerin: “Peşinden gittiğiniz büyülenmiş bir adamdan başkası değildir” dediklerini de iyi biliriz.

(İsra 17/48)

أَنْظُرْ كَيْفَ ضَرَبُوا لَكَ الْأَمْثَالَ فَضَلُّوا فَلَا يَسْتَطِيعُونَ سَبِيلًا

Baksana, seninle ilgili nasıl benzetmeler yaptılar! Böylece yoldan saptılar, artık yola gelemezler.

(Enbiya 21/4)

قَالَ رَبِّي يَعْلَمُ الْقَوْلَ فِي السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ

De ki: “Rabbim göklerde ve yerde söylenen her sözü bilir. Her şeyi dinleyen ve bilen O’dur.”

(Rad 13/10)

سَوَاءٌ مِنْكُمْ مَنْ أَسْرَ الْقَوْلَ وَمَنْ جَهَرَ بِهِ وَمَنْ هُوَ مُسْتَخْفٍ بِاللَّيْلِ وَسَارِبٌ بِالنَّهَارِ

İçinizden sözü gizleyen ve açıklayan, gece saklanan ve gündüz dışarı çıkan O'nun için aynıdır.

(Ta Ha 20/7)

وَإِنْ تَجَهَّرَ بِالْقَوْلِ فَإِنَّهُ يَعْلَمُ السِّرَّ وَأَخْفَى

İstersen açık konu; çünkü O, gizliyi de saklıyı da bilir.

(Enbiya 21/110)

إِنَّهُ يَعْلَمُ الْجَهْرَ مِنَ الْقَوْلِ وَيَعْلَمُ مَا تَكْتُمُونَ

Şüphesiz O, açıkça söylediğinizi de gizlediğinizi de bilir.

(Mülk 67/13)

وَأَسِرُّوا قَوْلَكُمْ أَوِ اجْهَرُوا بِهِ إِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ

Sözünüzü ister gizleyin, ister açıklayın; Çünkü O, sinelerin özünü bilir.

(Enbiya 21/5)

بَلْ قَالُوا أَضْغَاتٌ أَحْلَامٍ بَلِ افْتَرَاهُ بَلْ هُوَ شَاعِرٌ فَلْيَأْتِنَا بآيَةٍ كَمَا أُرْسِلَ الْأَوَّلُونَ

Aksine: “Bunlar karma karışık hayallerdir. Hayır, bu adam Allah’a iftira ediyor. Belki de şairdir. Eğer elçi ise; bize öncekilere gönderilen gibi bir âyet/ mucize getirsin” derler.

(Ankebut 29/50)

وَقَالُوا لَوْلَا أُنزِلَ عَلَيْهِ آيَاتٌ مِنْ رَبِّهِ قُلْ إِنَّمَا الْآيَاتُ عِنْدَ اللَّهِ وَإِنَّمَا أَنَا نَذِيرٌ مُبِينٌ

“Ona Rabbinden âyetler / mucizeler indirilseydi ya!” dediler. De ki: “Âyetler / mucizeler sadece Allah katındandır. Ben yalnızca apaçık bir uyarıcıyım.”

(Ankebut 29/51)

أَوَلَمْ يَكْفِهِمْ أَنَّا أَنْزَلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ يُتْلَىٰ عَلَيْهِمْ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَرَحْمَةً وَذِكْرَىٰ لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ

Kendilerine bağlantılarıyla birlikte okunan bu kitabı sana indirmiş olmamız onlara yetmiyor mu? Kesinlikle bu, inanıp güvenen bir topluluk için bir rahmet ve hatırlatmadır.

(Enbiya 21/6)

مَا أَمْنَتْ قَبْلَهُمْ مِنْ قَرْيَةٍ أَهْلَكْنَاهَا أَفَهُمْ يُؤْمِنُونَ

Onlardan önce helak ettiğimiz yerleşim merkezlerinden hiçbiri îmân etmemiştii; şimdi bunlar mı inanıp güvenecekler?

(İsra 17/59)

وَمَا مَنَعَنَا أَنْ نُرْسِلَ بِالْآيَاتِ إِلَّا أَنْ كَذَّبَ بِهَا الْأَوَّلُونَ وَآتَيْنَا ثَمُودَ النَّاقَةَ مُبْصِرَةً فَظَلَمُوا بِهَا وَمَا نُرْسِلُ بِالْآيَاتِ إِلَّا تَخْوِيفًا

Seni âyetlerle / mucizelerle göndermemizi engelleyen sadece, öncekilerin onları yalanlamalarıdır. Semûd'a, bir gösterge olarak bir dişi deve vermiştik ama ona zulmetmişlerdi. Biz âyetleri / mucizeleri sadece korkutmak için göndeririz.

(Enbiya 21/7)

وَمَا أَرْسَلْنَا قَبْلَكَ إِلَّا رَجَالًا نُوْحِي إِلَيْهِمْ فَسَلُّوا أَهْلَ الذِّكْرِ إِنْ كُنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ

Senden önce gönderdiğimiz elçiler sadece vahyettiğimiz erkeklerdi. Bilmiyorsanız, zikri bilenlere sorun.

(Al-i İmran 3/58)

ذَلِكَ نَتْلُوهُ عَلَيْكَ مِنَ الْآيَاتِ وَالذِّكْرِ الْحَكِيمِ

Bunları sana, âyetlerimizden; o hikmetli zikirten bağlantılarıyla okumaktayız.”

(Yusuf 12/109)

وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ إِلَّا رَجَالًا نُوْحِي إِلَيْهِمْ مِنْ أَهْلِ الْقُرَىٰ أَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ وَلَدَارُ الْآخِرَةِ خَيْرٌ لِلَّذِينَ اتَّقَوْا أَفَلَا تَعْقِلُونَ

Senden önce gönderdiğimiz elçiler ancak, o yerleşim merkezlerinin halkından vahyettiğimiz erkeklerdi. Bunlar yeryüzünde dolaşmıyorlar mı ki kendilerinden öncekilerin sonunun ne olduğunu görsünler? Ahiret yurdu, kendini koruyanlar için daha hayırlıdır. Hiç aklınızı kullanmaz mısınız?

(Nahl 16/44)

بِالْبَيِّنَاتِ وَالزُّبُرِ وَأَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الذِّكْرَ لِتُبَيِّنَ لِلنَّاسِ مَا نُزِّلَ إِلَيْهِمْ وَلَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُونَ

Onları açık belgelerle ve zeburlarla gönderdik. Bu zikri de sana indirdik ki kendilerine indirilenin ne olduğunu o insanlara açık açık anlatasın, belki düşünürler.

(Sad 38/8)

ءَأَنْزَلَ عَلَيْهِ الذِّكْرُ مِنْ بَيْنِنَا بَلْ هُمْ فِي شَكٍّ مِنْ ذِكْرِي بَلْ لَمَّا يَدُوقُوا عَذَابَ

“Bu zikir aramızdan ona mı indirildi?” derler. Aslında bunların, benim zikrimden şüpheleri var. Doğrusu henüz azabımı tatmadılar.

(Enbiya 21/8)

وَمَا جَعَلْنَاهُمْ جَسَدًا لَا يَأْكُلُونَ الطَّعَامَ وَمَا كَانُوا خَالِدِينَ

Onları yemek yemeyen bedenler yapmadık; ölümsüz de değillerdi.

(Furkan 25/7)

وَقَالُوا مَا لِي هَذَا الرَّسُولِ يَأْكُلُ الطَّعَامَ وَيَمْشِي فِي الْأَسْوَاقِ لَوْلَا أَنْزَلَ إِلَيْهِ مَلَكٌ فَيَكُونُ مَعَهُ نَذِيرًا

Dediler ki: “ Bu nasıl elçi? Yemek yiyor, çarşılarda dolaşiyor. Ona bir melek indirilseydi de onunla birlikte uyarсалardı olmaz mıydı?

(Furkan 25/20)

وَمَا أَرْسَلْنَا قَبْلَكَ مِنَ الْمُرْسَلِينَ إِلَّا إِنَّهُمْ لَيَأْكُلُونَ الطَّعَامَ وَيَمْشُونَ فِي الْأَسْوَاقِ وَجَعَلْنَا بَعْضَكُمْ لِبَعْضٍ فِتْنَةً أَتَصْبِرُونَ وَكَانَ رَبُّكَ بَصِيرًا

Senden önce gönderdiğimiz elçilerin hepsi de yer içer; çarşıda pazarda dolaşırdı. Birinizi diğeriniz için imtihan konusu yaptık ki sabredecek misiniz? Rabbin her şeyi görmektedir.

(Enbiya 21/9)

ثُمَّ صَدَقْنَاَهُمُ الْوَعْدَ فَأَنْجَيْنَاهُمْ وَمَنْ نَشَاءُ وَاهْلَكْنَا الْمُسْرِفِينَ

Sonunda elçilere verdiğimiz sözü tuttuk; onları ve istediğimiz kişileri kurtardık. Aşırılık edenleri de helak ettik.

(Araf 7/165)

فَلَمَّا نَسُوا مَا ذُكِّرُوا بِهِ أَنْجَيْنَا الَّذِينَ يَنْهَوْنَ عَنِ السُّوءِ وَأَخَذْنَا الَّذِينَ ظَلَمُوا بِعَذَابٍ بَئِيسٍ بِمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ

Ne zaman kendilerine hatırlatılanları unuttular biz de kötülükten menedenleri kurtardık. Zulmedenleri de sınırı aşmalarına karşılık çetin bir azaba çarptırdık.

(Yunus 10/103)

ثُمَّ نُنَجِّي رُسُلَنَا وَالَّذِينَ آمَنُوا كَذَلِكَ حَقًّا عَلَيْنَا نُنَجِّ الْمُؤْمِنِينَ

Sonunda elçilerimizi ve inanıp güvenenleri kurtarıyoruz. Bu hep böyledir, müminleri kurtarmak boynumuzun borcudur.

(Yusuf 12/110)

حَتَّىٰ إِذَا اسْتَيْسَسَ الرُّسُلُ وَظَنُّوا أَنَّهُمْ قَدْ كُذِّبُوا جَاءَهُمْ نَصْرُنَا فَنُجِّيَ مَنْ نَشَاءُ وَلَا يُرَدُّ بَأْسُنَا عَنِ الْقَوْمِ الْمُجْرِمِينَ

Hatta, elçiler tam onlardan ümitlerini kestikleri ve yalanlandıklarını iyice anladıkları zaman yardımımız gelir, sonra istediğimizi kurtarıyoruz. Azabımız suçlular topluluğundan geri çevrilemez.

(Müminun 23/44)

ثُمَّ أَرْسَلْنَا رُسُلَنَا تَتْرًا كُلَّمَا جَاءَ أُمَّةٌ رَّسُولَهَا كَذَّبُوهُ فَاتَّبَعْنَا بَعْضَهُمْ بَعْضًا وَجَعَلْنَاهُمْ
أَحَادِيثَ فَبُعْدًا لِقَوْمٍ لَا يُؤْمِنُونَ

Sonrasında da elçilerimizi art arda gönderdik. Her ümmet kendine gelen elçiyi yalanladı. Biz de onlardan birini diğerinin arkasına kattık ve her birini birer hikâyeye dönüştürdük. İnanmayan topluluklar artık uzak olsunlar!

(Enbiya 21/10)

لَقَدْ أَنْزَلْنَا إِلَيْكُمْ كِتَابًا فِيهِ ذِكْرُكُمْ أَفَلَا تَعْقِلُونَ

Doğrusu size bir kitap indirdik; hatırlamanız gerekenler ondadır. Hiç aklınızı kullanmaz mısınız?

(Nisa 4/174)

يَا أَيُّهَا النَّاسُ قَدْ جَاءَكُمْ بُرْهَانٌ مِنْ رَبِّكُمْ وَأَنْزَلْنَا إِلَيْكُمْ نُورًا مُبِينًا

Ey insanlar! Size Rabbinizden açık bir delil geldi. Size apaçık bir nur indirdik.

(Nur 24/34)

وَلَقَدْ أَنْزَلْنَا إِلَيْكُمْ آيَاتٍ مُبَيِّنَاتٍ وَمَثَلًا مِنَ الَّذِينَ خَلَوْا مِنْ قَبْلِكُمْ وَمَوْعِظَةً لِّلْمُتَّقِينَ

Gerçekten de size açıklayıcı âyetler, sizden önce yaşayanlardan örnekler, kendilerini koruyanlar için de öğütler indirdik.

(Enbiya 21/11)

وَكَمْ قَصَمْنَا مِنْ قَرْيَةٍ كَانَتْ ظَالِمَةً وَأَنْشَأْنَا بَعْدَهَا قَوْمًا آخَرِينَ

Zâlimleşmiş nice yerleşim merkezlerini kırıp geçirdik, onlardan sonra başka toplumlar inşa ettik.

(Enam 6/165)

وَهُوَ الَّذِي جَعَلَكُمْ خَلَائِفَ الْأَرْضِ وَرَفَعَ بَعْضَكُمْ فَوْقَ بَعْضٍ دَرَجَاتٍ لِّيُبْلُوَكُمْ فِي مَا
آتَيْكُمْ إِنَّ رَبَّكَ سَرِيعُ الْعِقَابِ وَإِنَّهُ لَعَفُورٌ رَّحِيمٌ

Yeryüzünde sizi öncekilerin yerine geçiren O'dur. Kiminizi kiminizden birkaç basamak yükseltir ki verdikleriyle sizi zor bir imtihandan geçirsin. Doğrusu Rabbinin cezalandırması çabuktur. Hâlbuki O'nun bağışlaması bol, merhameti sınırsızdır.

(Araf 7/96)

وَلَوْ أَنَّ أَهْلَ الْقُرَىٰ آمَنُوا وَاتَّقَوْا لَفَتَحْنَا عَلَيْهِم بَرَكَاتٍ مِنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ وَلَكِن
كَذَّبُوا فَأَخَذْنَاهُمْ بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ

Eğer o yerleşim merkezlerinin ahalisi, inanıp güvenerek kendilerini korusalardı onlara, göklerin ve yerin bolluk ve bereketini açardık. Fakat yalanladılar. Biz de kazandıklarına karşılık onları yakaladık.

(Enbiya 21/12)

فَلَمَّا أَحْسَسُوا بِأَسْنَانَا إِذَا هُمْ مِنْهَا يَرْكُضُونَ

Baskınımızı hissedince hemen oradan kaçarlardı.

(Enbiya 21/13)

لَا تَرْكُضُوا وَارْجِعُوا إِلَىٰ مَا أُتْرِفْتُمْ فِيهِ وَمَسَاكِنِكُمْ لَعَلَّكُمْ تُسْتَأْنُونَ

“Kaçmayın! Şımartıldığınız şeylere ve yerlerinize geri dönün ki, sorgulanasınız.”

(Enbiya 21/14)

قَالُوا يَا وَيْلَنَا إِنَّا كُنَّا ظَالِمِينَ

“Eyvah! Gerçekten biz zâlimler olduk” dediler.

(Araf 7/4)

وَكَمْ مِنْ قَرْيَةٍ أَهْلَكْنَاهَا فَجَاءَهَا بَأْسُنَا بَيَاتًا أَوْ هُمْ قَائِلُونَ

Biz nice yerleşim merkezlerini helak ettik. Baskınımız onlara, ya geceleyin ya da gündüz uykuda iken gelmiştir.

(Araf 7/5)

فَمَا كَانَ دَعْوَاهُمْ إِذْ جَاءَهُمْ بِأَسْنَانَا إِلَّا أَنْ قَالُوا إِنَّا كُنَّا ظَالِمِينَ

Baskınımız gelince: “Biz, gerçekten zâlimler olduk!” demekten başka feryatları olmadı.

(Enbiya 21/15)

فَمَا زَالَتْ تِلْكَ دَعْوَاهُمْ حَتَّىٰ جَعَلْنَاهُمْ حَصِيدًا خَامِدِينَ

Onları biçilmiş ot gibi, sönmüş ateş gibi yapıncaya kadar yakınmaları kesilmedi.

(Yasin 36/28)

وَمَا أَنْزَلْنَا عَلَىٰ قَوْمِهِ مِنْ بَعْدِهِ مِنْ جُنْدٍ مِنَ السَّمَاءِ وَمَا كُنَّا مُنْزِلِينَ

Ondan sonra halkına gökten bir ordu indirmedik, indirmeyiz de.

(Yasin 36/29)

إِنْ كَانَتْ إِلَّا صَيْحَةً وَاحِدَةً فَإِذَا هُمْ خَامِدُونَ

Sadece tek bir seslenme oldu, hemen sönuverdiler.

(Enbiya 21/16)

وَمَا خَلَقْنَا السَّمَاءَ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا لَاعِبِينَ

Biz gökleri, yeri ve ikisinin arasındakileri oyun olsun diye yaratmadık.

(Al-i İmran 3/191)

الَّذِينَ يَذْكُرُونَ اللَّهَ قِيَامًا وَقُعُودًا وَعَلَىٰ جُنُوبِهِمْ وَيَتَفَكَّرُونَ فِي خَلْقِ السَّمَوَاتِ
وَالْأَرْضِ رَبَّنَا مَا خَلَقْتَ هَذَا بَاطِلًا سُبْحَانَكَ فَقِنَا عَذَابَ النَّارِ

Onlar; ayakta, oturuşlarda ve yanları üzerinde iken Allah'ı anarlar. Bir de göklerin ve yerin yaratılışını düşünürler. Derler ki: "Rabbimiz! Sen bunu boşuna yaratmadın, Sen her türlü eksiklikten uzaksın, bizi o ateşin azabından koru!

(Duhan 44/38)

وَمَا خَلَقْنَا السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا لِأَعْيُنٍ

Biz gökleri, yeri ve ikisi arasındakileri, oyun olsun diye yaratmadık.

(Duhan 44/39)

مَا خَلَقْنَاهُمَا إِلَّا بِالْحَقِّ وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ

Biz onları sadece gerçek bir amaçla yarattık ama onların çoğu bilmez.

(Sad 38/27)

وَمَا خَلَقْنَا السَّمَاءَ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا بَاطِلًا ذَلِكَ ظَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا فَوَيْلٌ لِلَّذِينَ
كَفَرُوا مِنَ النَّارِ

Göğü, yeri ve ikisinin arasındakileri boşuna yaratmadık. Bu, inkâr edenlerin zannıdır. İnkâr edenlerin, ateşten çekecekleri var.

(Enbiya 21/17)

لَوْ أَرَدْنَا أَنْ نَتَّخِذَ لَهُمْ لَاتَّخِذْنَاهُ مِنْ لَدُنَّا إِنْ كُنَّا فَاعِلِينَ

Eğer bir eğlence edinseydik, onu kendi katımızdan edinirdik. Yapsak böyle yapardık.

(Enbiya 21/18)

بَلْ نَقْذِفُ بِالْحَقِّ عَلَى الْبَاطِلِ فَيَدْمَغُهُ فَإِذَا هُوَ زَاهِقٌ وَلَكُمُ الْوَيْلُ مِمَّا تَصِفُونَ

Tam tersine, gerçeği uydurma olanın üstüne atarız, onun beynini dağıtır; uydurma olan bir anda yok olup gider. Yaptığımız nitelermelerden dolayı vay halinize!

(İsra 17/81)

وَقُلْ جَاءَ الْحَقُّ وَزَهَقَ الْبَاطِلُ إِنَّ الْبَاطِلَ كَانَ زَهُوقًا

De ki: "Gerçek geldi, uydurma yok oldu. Zaten uydurma olan yok olmaya mahkûmdur."

(Sebe 34/49)

قُلْ جَاءَ الْحَقُّ وَمَا يُبْدِيُ الْبَاطِلُ وَمَا يُعِيدُ

De ki: "Hak geldi; artık batıl ne yeni bir şey ortaya koyabilir ne de eskileri geri getirebilir."

(Enbiya 21/19)

وَلَهُ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَنْ عِنْدَهُ لَا يَسْتَكْبِرُونَ عَنْ عِبَادَتِهِ وَلَا يَسْتَحْسِرُونَ

Göklerde ve yerde kim varsa hepsi O'nundur. O'nun katındakiler büyülenmeden ve usanmadan O'na kulluk ederler.

(Araf 7/206)

إِنَّ الَّذِينَ عِنْدَ رَبِّكَ لَا يَسْتَكْبِرُونَ عَنْ عِبَادَتِهِ وَيُسَبِّحُونَهُ وَلَهُ يَسْجُدُونَ

Doğrusu Rabbinin katında olanlar, O'na kulluk etmekten büyülenmezler; O'na ibadet eder ve O'na secde ederler.

(Nahl 16/49)

وَلِلَّهِ يَسْجُدُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ مِنْ دَابَّةٍ وَالْمَلَائِكَةِ وَهُمْ لَا يَسْتَكْبِرُونَ

Göklerdekilere, yerdaki diğer canlılar ve melekler, büyülenmeden Allah'a secde ederler.

(Nahl 16/50)

يَخَافُونَ رَبَّهُمْ مِنْ فَوْقِهِمْ وَيَفْعَلُونَ مَا يُؤْمَرُونَ

Emri altında oldukları Rablerinden korkarlar da kendilerine ne emredilirse onu yaparlar.

(Fussilet 41/38)

فَإِنْ اسْتَكْبَرُوا فَالَّذِينَ عِنْدَ رَبِّكَ يُسَبِّحُونَ لَهُ بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَهُمْ لَا يَسْأَمُونَ

Büyüklik taslayanlar taslasınlar. Rabbinin katında olanlar gece gündüz bıkmadan usanmadan O'na ibadet ediyorlar.

(Enbiya 21/20)

يُسَبِّحُونَ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ لَا يَفْتُرُونَ

Gece gündüz, aralıksız O'na ibadet ederler.

(Enbiya 21/21)

أَمْ اتَّخَذُوا إِلَهًا مِنَ الْأَرْضِ هُمْ يُنشِرُونَ

“Yoksa yeryüzünden ilâhlar mı edindiler, onları bunlar mı diriltecek?”

(Furkan 25/3)

وَاتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ آلِهَةً لَا يَخْلُقُونَ شَيْئًا وَهُمْ يُخْلَقُونَ وَلَا يَمْلِكُونَ لِأَنْفُسِهِمْ ضَرًّا وَلَا نَفْعًا وَلَا يَمْلِكُونَ مَوْتًا وَلَا حَيَاةً وَلَا نُشُورًا

Allah ile aralarına koydukları ilâhlara tutundular. Onlar bir şey yaratamazlar, çünkü kendileri yaratılmıştır. Kendilerine zarar vermeye veya yarar sağlamaya bile güçleri yetmez. Onlar; ölüm, hayat ve yeniden diriliş konusunda yetkili değildir.

(Rum 30/40)

اللَّهُ الَّذِي خَلَقَكُمْ ثُمَّ رَزَقَكُمْ ثُمَّ يُمِيتُكُمْ ثُمَّ يُحْيِيكُمْ هَلْ مِنْ شُرَكَائِكُمْ مَنْ يَفْعَلُ مِنْ ذَلِكَ مِنْ شَيْءٍ سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى عَمَّا يُشْرِكُونَ

Sizi yaratan ve rızık veren Allah'tır. Sonra sizi öldürecek daha sonra size tekrar hayat verecektir. Ortak koştuğunuzdan hangisi bunlardan birini yapabilir? O, onların ortak koştuğlarından uzak ve yücedir.

(Abese 80/17)

قُتِلَ الْإِنْسَانُ مَا أَكْفَرَهُ

Kahrolası insan, ne kadar da nankördür!

(Abese 80/18)

مِنْ أَيِّ شَيْءٍ خَلَقَهُ

Onu hangi şeyden yarattı?

(Abese 80/19)

مِنْ نُطْقَةٍ خَلَقَهُ فَقَدَرَهُ

Döllenmiş yumurtadan. Yarattı, ardından ölçüsünü belirledi.

(Abese 80/20)

ثُمَّ السَّبِيلَ يَسَّرَهُ

Sonra yolunu kolaylaştırdı.

(Abese 80/21)

ثُمَّ أَمَاتَهُ فَأَقْبَرَهُ

Sonra onu öldürecek ardından mezara koyacaktır.

(Abese 80/22)

ثُمَّ إِذَا شَاءَ أَنْشَرَهُ

Sonra, istediği zaman yeniden diriltecektir.

(Enbiya 21/22)

لَوْ كَانَ فِيهِمَا آلِهَةٌ إِلَّا اللَّهُ لَفَسَدَتَا فَسُبْحَانَ اللَّهِ رَبِّ الْعَرْشِ عَمَّا يَصِفُونَ

Göklerde ve yerde Allah'tan başka ilâhlar olsaydı, ikisinin de doğal düzeni bozulurdu. Bütün yönetimin Rabbi Allah, onların yaptıkları nitelemelerden uzaktır.

(İsra 17/42)

قُلْ لَوْ كَانَ مَعَهُ آلِهَةٌ كَمَا يَقُولُونَ إِذًا لَابْتَغَوْا إِلَىٰ ذِي الْعَرْشِ سَبِيلًا

De ki: “Eğer dedikleri gibi Allah’ın yanında başka ilâhlar olsaydı; o zaman onlar, yönetimde olanı alt etmenin bir yolunu ararlardı.”

(Müminun 23/91)

مَا اتَّخَذَ اللَّهُ مِنْ وَلَدٍ وَمَا كَانَ مَعَهُ مِنْ إِلَهٍ إِذَا أَذْهَبَ كُلُّ إِلَهٍ بِمَا خَلَقَ وَلَعَلَّ بَعْضُهُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ سُبْحَانَ اللَّهِ عَمَّا يُصِفُونَ

Allah, çocuk edinmemiştir, onun beraberinde bir ilâh da yoktur. Öyle olsa, her ilâh kendi yarattığı ile birlikte hareket eder, biri diğerine üstün gelirdi. Allah, onların yaptıkları nitelemelerden uzaktır.

(Enbiya 21/23)

لَا يُسْئَلُ عَمَّا يَفْعَلُ وَهُمْ يُسْئَلُونَ

Allah yaptığından sorgulanamaz, ama onlar sorgulanacaklardır.

(Meryem 19/93)

إِنَّ كُلَّ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ إِلَّا آتِيَ الرَّحْمَنِ عَبْدًا

Göklerde ve yerde kim varsa hepsi ancak kul olarak Rahman’ın huzuruna gelirler.

(Meryem 19/94)

لَقَدْ أَحْصَيْتَهُمْ وَعَدَّهُمْ عَدًّا

Mutlaka, onların hepsini teker teker sayıp hesabını çıkarmıştır.

(Enbiya 21/24)

أَمْ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ قُلًّا هَاتُوا بُرْهَانَكُمْ هَذَا ذِكْرٌ مَنْ مَعِيَ وَذِكْرٌ مَنْ قَبْلِي بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ الْحَقَّ فَهُمْ مُعْرِضُونَ

Yoksa Allah ile aralarına koydukları ilâhlara mı tutundular? De ki: “Delilinizi getirin. Benimle birlikte olanların zikri budur, benden öncekilerin de zikridir.” Aksine onların çoğu, gerçeği bilmez de onun için yüz çevirirler.

(Nisa 4/165)

رُسُلًا مُبَشِّرِينَ وَمُنذِرِينَ لِنَلَّا يَكُونَ لِلنَّاسِ عَلَى اللَّهِ حُجَّةٌ بَعْدَ الرُّسُلِ وَكَانَ اللَّهُ عَزِيزًا
حَكِيمًا

Elçileri müjdeci ve uyarıcı olarak gönderdik ki, o elçilerden sonra insanların Allah'a karşı bir delilleri kalmasın.
Allah daima en üstündür, en doğru hüküm verendir.

(Enam 6/148)

سَيَقُولُ الَّذِينَ أَشْرَكُوا لَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا أَشْرَكْنَا وَلَا آبَاؤُنَا وَلَا حَرَمْنَا مِنْ شَيْءٍ كَذَلِكَ
كَذَّبَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ حَتَّى ذَاقُوا بَأْسَنَا قُلْ هَلْ عِنْدَكُمْ مِنْ عِلْمٍ فَتُخْرِجُوهُ لَنَا إِنْ
تَتَّبِعُونَ إِلَّا الظَّنَّ وَإِنْ أَنْتُمْ إِلَّا تَخْرُصُونَ

Allah'a ortak koşanlar diyecekler ki: "Allah isteseydi ne biz ne de atalarımız ortak koşmazdık. Hiçbir şeyi de haram kılmazdık." Onlardan öncekiler de böyle yalanladılar ve sonunda azabımızı tattılar. De ki: "Yanınızda bir bilgi mi var, onu bize çıkarın. Siz sadece zanna uyarınız; siz sadece atarsınız."

(Enam 6/149)

قُلْ فَلِلَّهِ الْحُجَّةُ الْبَالِغَةُ فَلَوْ شَاءَ لَهَدَايَكُمْ أَجْمَعِينَ

De ki: "Kesin delil, Allah'ın delilidir. Allah isteseydi, elbette hepinizi doğru yola getirirdi.

(Neml 27/64)

أَمَّنْ يَبْدَأُ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ وَمَنْ يَرْزُقُكُمْ مِنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ ءِإِنَّهُ مَعَ اللَّهِ قُلْ هَاتُوا
بُرْهَانَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ

Yaratmayı başlatan, sonra tekrarlayacak olan, size gökten ve yerden rızık veren kim? Allah ile birlikte başka bir ilâh mı? De ki: "Eğer doğru söylüyorsanız delilinizi getirin!"

(Kasas 28/74)

وَيَوْمَ يُنَادِيهِمْ فَيَقُولُ أَيْنَ شُرَكَائِيَ الَّذِينَ كُنْتُمْ تَزْعُمُونَ

O gün onlara seslenilecek: "Nerede ortağım olduklarımı iddia ettikleriniz?"

(Kasas 28/75)

وَنَزَعْنَا مِنْ كُلِّ أُمَّةٍ شَهِيدًا فَقُلْنَا هَاتُوا بُرْهَانَكُمْ فَعَلِمُوا أَنَّ الْحَقَّ لِلَّهِ وَضَلَّ عَنْهُمْ مَا
كَانُوا يَفْتَرُونَ

Her ümmetten bir şahit çıkardığımız ve onlara: "Haydi, delilinizi getirin!" dediğimiz zaman bunlar, Allah hakkında gerçeği öğrenmiş olurlar. Uydurdukları da kaybolup gitmiştir.

(Enbiya 21/25)

وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا نُوحِي إِلَيْهِ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاعْبُدُونِ

Senden önce gönderdiğimiz her elçiye mutlaka şunu vahyettik: "Benden başka ilâh yoktur, kulluğu Bana yapın."

(Enbiya 21/92)

إِنَّ هَذِهِ أُمَّتُكُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً وَأَنَا رَبُّكُمْ فَاعْبُدُونِ

Gerçekten bu sizin ümmetiniz; tek bir ümmettir. Ben de Rabbinizim; o halde Bana kulluk edin!

(Ankebut 29/56)

يَا عِبَادِي الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّ أَرْضِي وَاسِعَةٌ فَإِيَّايَ فَاعْبُدُونِ

Ey inanıp güvenen kullarım! Toprağım geniştir; yalnız Bana kulluk edin!

(Zümer 39/11)

قُلْ إِنِّي أُمِرْتُ أَنْ أَعْبُدَ اللَّهَ مُخْلِصًا لَهُ الدِّينَ

De ki: “Ben, dinine hiçbir şey katmadan sadece Allah'a kulluk etmekle emrolundum.

(Al-i İmran 3/51)

إِنَّ اللَّهَ رَبِّي وَرَبُّكُمْ فَاعْبُدُوهُ هَذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ

“Şüphesiz ki, Allah benim Rabbinizdir, kulluğu O'na yapın; doğru yol budur.”

(Enbiya 21/26)

وَقَالُوا اتَّخَذَ الرَّحْمَنُ وَلَدًا سُبْحَانَ اللَّهِ بَلْ عِبَادٌ مُّكْرَمُونَ

“Rahman evlat edindi” dediler. O, bundan uzaktır. Aksine onlar, ikram görmüş kullardır.

(Zuhruf 43/81)

قُلْ إِنْ كَانَ لِلرَّحْمَنِ وَلَدٌ فَأَنَا أَوَّلُ الْعَابِدِينَ

De ki: “Rahman'ın çocuğu olsa, ona herkesten önce, ben kulluk ederim.

(Zuhruf 43/82)

سُبْحَانَ رَبِّ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ رَبِّ الْعَرْشِ عَمَّا يَصِفُونَ

Göklerin, yerin ve yönetimin Rabbi, onların tanımlamalarından uzaktır.”

(Meryem 19/92)

وَمَا يَنْبَغِي لِلرَّحْمَنِ أَنْ يَتَّخِذَ وَلَدًا

Rahman'a çocuk edinmek yakışmaz.

(Meryem 19/93)

إِنْ كُلُّ مَنْ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ إِلَّا آتِي الرَّحْمَنِ عَبْدًا

Göklerde ve yerde kim varsa hepsi ancak kul olarak Rahman'ın huzuruna gelirler.

(Enbiya 21/27)

لَا يَسْتَفُوتُهُ بِالْقَوْلِ وَهُمْ بِأَمْرِهِ يَعْمَلُونَ

O'ndan önce söz söyleyemezler. Onlar, Allah'ın emriyle iş yaparlar.

(Nahl 16/49)

وَلِلَّهِ يَسْجُدُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ مِنْ دَابَّةٍ وَالْمَلَائِكَةُ وَهُمْ لَا يَسْتَكْبِرُونَ

Göklerdekilere, yerdeki diğer canlılar ve melekler, büyüklenmeden Allah'a secde ederler.

(Nahl 16/50)

يَخَافُونَ رَبَّهُمْ مِنْ فَوْقِهِمْ وَيَفْعَلُونَ مَا يُؤْمَرُونَ

Emri altında oldukları Rablerinden korkarlar da kendilerine ne emredilirse onu yaparlar.

(Enbiya 21/28)

يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلَا يَشْفَعُونَ إِلَّا لِمَنْ ارْتَضَى وَهُمْ مِنْ خَشْيَتِهِ مُشْفِقُونَ

Onların yaptıklarını da geriye bıraktıklarını da O bilir. O'nun razı olduğu kişiden başkasına şefaah edemezler. Onlar, Allah korkusundan titrerler.

(Bakara 2/255)

اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ لَا تَأْخُذُهُ سِنَّةٌ وَلَا نَوْمٌ لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ مَنْ ذَا الَّذِي يَشْفَعُ عِنْدَهُ إِلَّا بِإِذْنِهِ يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلَا يُحِيطُونَ بِشَيْءٍ مِنْ عِلْمِهِ إِلَّا بِمَا شَاءَ وَسِعَ كُرْسِيُّهُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَلَا يَئُودُهُ حِفْظُهُمَا وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ

Allah; O'ndan başka ilâh yoktur. O, daima diridir ve işinin başındadır. O ne uyur ne de unuttur! Göklerde ve yerde olan her şey O'nundur. O'nun izni olmadan O'nun katında kim şefaah edebilir? O, onların önlerinde olanı da arkalarında kalanı da bilir. Onlar, O'nun bilgisinden, O'nun istediğinden başka bir şey kavrayamazlar. Hâkimiyeti, gökleri de kapsar yeri de. O ikisini korumak O'na ağır gelmez. O yüceler yücesidir.

(Ta Ha 20/109)

يَوْمَئِذٍ لَا تَنْفَعُ الشَّفَاعَةُ إِلَّا مَنْ أَذِنَ لَهُ الرَّحْمَنُ وَرَضِيَ لَهُ قَوْلًا

O gün şefaah, sadece Rahman'ın izin verdiği ve lehine söz söylenmesine razı olduğu kişiden başkasına fayda sağlamaz.

(Ta Ha 20/110)

يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلَا يُحِيطُونَ بِهِ عِلْمًا

O onların önlerinde olanı ve arkalarında kalanı bilir. Onlar bilgileriyle O'nu kavrayamazlar.

(Sebe 34/23)

وَلَا تَنْفَعُ الشَّفَاعَةُ عِنْدَهُ إِلَّا لِمَنْ أَذِنَ لَهُ حَتَّىٰ إِذَا فُزِعَ عَن قُلُوبِهِمْ قَالُوا مَاذَا قَالَ رَبُّكُمْ قَالُوا الْحَقُّ وَهُوَ الْعَلِيُّ الْكَبِيرُ

Onun katında şefaatin, onun izin verdiğiinden başkasına yararı olmaz. Kalpten yakarışları sona erdiğinde onlara; "Rabbiniz ne demişti?" diye sorulur: "Tamamıyla gerçeği!" derler. O, her şeyden yücedir, her şeyden büyüktür.

(Necm 53/26)

وَكَم مِّن مَّلَكٍ فِي السَّمَوَاتِ لَا تُعْجِبُ شَفَاعَتُهُمْ شَيْئًا إِلَّا مِنْ بَعْدِ أَنْ يَأْذَنَ اللَّهُ لِمَنْ يَشَاءُ وَيَرْضَىٰ

Göklerde nice melek var, ancak onların şefaati işe yaramaz. Ancak Allah'ın, uygun gördüğü ve razı olduğu kişi için izin vermesinden sonra olursa başka.

(Enbiya 21/29)

وَمَنْ يُقُلْ مِنْهُمْ إِنِّي إِلَهُ مِنْ دُونِهِ فَذَلِك نَجْزِيهِ جَهَنَّمَ كَذَلِكَ نَجْزِي الظَّالِمِينَ

Onlardan kim: "Allah ile sizin aranızda ilâh benim!" derse, onun cezası cehennemdir. Zâlimleri işte böyle cezalandırırız.

(Al-i İmran 3/79)

مَا كَانَ لِبَشَرٍ أَنْ يُؤْتِيَهُ اللَّهُ الْكِتَابَ وَالْحُكْمَ وَالنُّبُوَّةَ ثُمَّ يَقُولَ لِلنَّاسِ كُونُوا عِبَادًا لِّي مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلَكِنْ كُونُوا رَبَّانِيِّنَ بِمَا كُنْتُمْ تُعَلِّمُونَ الْكِتَابَ وَبِمَا كُنْتُمْ تَدْرُسُونَ

Allah'ın kendisine kitap, hikmet ve nebîlik verdiği bir beşerin insanlara: "Allah'tan önce bana kulluk edin!" demesi olacak şey değildir. Ancak der ki : "Kitabı öğrenerek ve öğreterek kendinizi Rabbinizin yoluna adayan kişiler olun!"

(Maide 5/116)

وَإِذْ قَالَ اللَّهُ يَا عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ ءَأَنْتَ قُلْتَ لِلنَّاسِ اتَّخِذُونِي وَأُمِّيَ الْهَيْبِينَ مِنْ دُونِ اللَّهِ قَالِ سُبْحَانَكَ مَا يَكُونُ لِي أَنْ أَقُولَ مَا لَيْسَ لِي بِحَقِّ إِنْ كُنْتُ قُلْتُهُ فَقَدْ عَلِمْتَهُ تَعْلَمَ مَا فِي نَفْسِي وَلَا أَعْلَمُ مَا فِي نَفْسِكَ إِنَّكَ أَنْتَ عَلَّامُ الْغُيُوبِ

Allah: "Ey Meryem oğlu İsa! Sen mi bu insanlara: "Beni ve anamı Allah'tan önce iki ilâh edinin dedin?" dediği zaman, İsa der ki: "Haşa! Sen her türlü eksiklikten uzaksın. Ben gerçek olmayanı söyleyen biri değilim. Eğer onu söyleseydim mutlaka Sen bilirdin. Sen benim içimde olanı bilirsin ama ben Senin içinde olanı bilmem. Bütün gizli bilgileri bilen sadece Sensin!"

(Enbiya 21/30)

أَوَلَمْ يَرَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنَّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ كَانَتَا رَتْقًا فَفَتَقْنَاهُمَا وَجَعَلْنَا مِنَ الْمَاءِ كُلَّ شَيْءٍ حَيٍّ أَفَلَا يُؤْمِنُونَ

Kâfirler görmez mi ki, gökler ve yer bitişikken onları ayırdık ve yaşayan her şeyi sudan oluşturduk. Hâlâ inamp güvenmeyecekler mi?

(Nur 24/45)

وَاللَّهُ خَلَقَ كُلَّ دَابَّةٍ مِنْ مَاءٍ فَمِنْهُمْ مَنْ يَمْشِي عَلَى بَطْنِهِ وَمِنْهُمْ مَنْ يَمْشِي عَلَى رِجْلَيْنِ
وَمِنْهُمْ مَنْ يَمْشِي عَلَى أَرْبَعٍ يَخْلُقُ اللَّهُ مَا يَشَاءُ إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

Allah, her canlıyı sudan yarattı. Kimi karnı üzerinde sürünür, kimi iki ayak üzerinde yürür, kimi de dört ayak üzerinde yürür. Allah, istediğini yaratır. Şüphesiz Allah, her şeye bir ölçü koyandır.

(Nur 24/46)

لَقَدْ أَنْزَلْنَا آيَاتٍ مُبِينَاتٍ وَاللَّهُ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ

Gerçekten biz, birbirini açıklayan âyetler indirdik. Allah, isteyeniyi doğru yola iletir.

(Nahl 16/51)

وَقَالَ اللَّهُ لَا تَتَّخِذُوا إِلَهَيْنِ اثْنَيْنِ إِنَّمَا هُوَ إِلَهُ وَاحِدٌ فَإِيَّايَ فَارْهَبُونَ

Allah dedi ki: “İki ilâh edinmeyin, sadece ve sadece O tek ilâhtır. O halde yalnız Benden korkun!”

(Nahl 16/52)

وَلَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَلَهُ الدِّينُ وَاصِبًا أَفَغَيْرَ اللَّهِ تَتَّقُونَ

Göklerde ve yerde ne varsa hepsi O'nundur. Din de daima O'na aittir. Siz Allah'tan başkasından mı korkuyorsunuz?

(Enbiya 21/31)

وَجَعَلْنَا فِي الْأَرْضِ رَوَاسِي أَنْ تَمِيدَ بِهِمْ وَجَعَلْنَا فِيهَا فِجَاجًا سُبُلًا لَعَلَّهُمْ يَهْتَدُونَ

Onları sarsmasın diye yerin içinde sabit dağlar oluşturduk. Hedefledikleri yere ulaşsınlar diye de derin vadiler, yollar oluşturduk.

(Rad 13/3)

وَهُوَ الَّذِي مَدَّ الْأَرْضَ وَجَعَلَ فِيهَا رَوَاسِي وَأَنْهَارًا وَمِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ جَعَلَ فِيهَا
رُجُومًا لِيُحِثُّ عَلَيْهَا لَيْلَ النَّهَارِ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ

Yeryüzünü uzatan, içinde oturaklı dağları, ırmakları, her üründen iki eşi oluşturan O'dur. Gündüzü gece ile örter. Bunda düşünen bir topluluk için mutlaka âyetler vardır.

(Enbiya 21/32)

وَجَعَلْنَا السَّمَاءَ سَقْفًا مَحْفُوظًا وَهُمْ عَنْ آيَاتِهَا مُعْرَضُونَ

Gökyüzünü de korunmuş bir tavan yaptık. Ama onlar gökyüzünün âyetlerinden yüz çevirenlerdir.

(Yusuf 12/105)

وَكَايِنٍ مِنْ آيَةٍ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ يَمُرُونَ عَلَيْهَا وَهُمْ عَنْهَا مُعْرِضُونَ

Göklerde ve yerde nice âyetler var ama yanlarından geçerler de onlardan yüz çevirirler.

(Hac 22/65)

أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ سَخَّرَ لَكُمْ مَا فِي الْأَرْضِ وَالْفُلْكَ تَجْرِي فِي الْبَحْرِ بِأَمْرِهِ وَيُمْسِكُ السَّمَاءَ أَنْ تَقَعَ عَلَى الْأَرْضِ إِلَّا بِإِذْنِهِ إِنَّ اللَّهَ بِالنَّاسِ لَرَوْفٌ رَحِيمٌ

Allah'ın yerde olan her şeyi ve denizde akıp giden gemileri emriyle hizmetinize verdiğini görmedin mi? Yerin üstüne düşmesin diye göğü tutan da O'dur; O'nun izniyle düşerse başka. Gerçekten Allah'ın insanlara karşı şefkati bol, merhameti sınırsızdır.

(Enbiya 21/33)

وَهُوَ الَّذِي خَلَقَ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ كُلٌّ فِي فَلَكٍ يَسْبَحُونَ

Geceyi, gündüzü, güneşi ve ayı yaratan O'dur. Her biri bir yörüngede yüzmektedirler.

(Yasin 36/40)

لَا الشَّمْسُ يَنْبَغِي لَهَا أَنْ تُدْرِكَ الْقَمَرَ وَلَا اللَّيْلُ سَابِقُ النَّهَارِ وَكُلٌّ فِي فَلَكٍ يَسْبَحُونَ

Güneş Ay'ı yakalayamaz gece gündüzü geçemez. Her biri farklı bir yörüngede yüzer.

(Enbiya 21/34)

وَمَا جَعَلْنَا لِبَشَرٍ مِنْ قَبْلِكَ الْخُلْدَ أَفَإِنْ مِتَّ فَهُمْ الْخَالِدُونَ

Senden önce hiçbir beşeri ölümsüz yapmadık. Sen ölürsen, onlar ölümsüzleşecekler mi?

(Zümer 39/30)

إِنَّكَ مَيِّتٌ وَإِنَّهُمْ مَيِّتُونَ

Şüphe yok ki, sen de öleceksin, onlar da ölecekler.

(Zümer 39/31)

ثُمَّ إِنَّكُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ عِنْدَ رَبِّكُمْ تَخْتَصِمُونَ

Sonra siz kesinlikle kıyamet günü, Rabbinizin huzurunda çekişeceksiniz.

(Enbiya 21/35)

كُلُّ نَفْسٍ ذَائِقَةُ الْمَوْتِ وَنَبْلُوكُمْ بِالشَّرِّ وَالْخَيْرِ فِتْنَةً وَإِلَيْنَا تُرْجَعُونَ

Her can, ölümü tadar. Sizi imtihan etmek için, şerle de hayırla da zor bir denemeden geçireceğiz. Huzurumuza döndürüleceksiniz.

(Bakara 2/155)

وَلَنَبْلُوَنَّكُمْ بِشَيْءٍ مِّنَ الْخَوْفِ وَالْجُوعِ وَنَقْصٍ مِّنَ الْأَمْوَالِ وَالْأَنْفُسِ وَالثَّمَرَاتِ وَبَشِيرِ
الصَّابِرِينَ

Sizi mutlaka korku ve açlık türünden bir şeyle; mallardan, canlardan ve ürünlerden eksiltmekle yıpratıcı bir imtihana sokacağız. Sabredenleri müjdele!

(Al-i İmran 3/185)

كُلُّ نَفْسٍ دَائِقَةُ الْمَوْتِ وَإِنَّمَا تُوَفَّقُونَ أُجُورَكُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فَمَنْ زُحْزِحَ عَنِ النَّارِ وَأُدْخِلَ
الْجَنَّةَ فَقَدْ فَازَ وَمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا إِلَّا مَتَاعُ الْغُرُورِ

Her can ölümü tadar ve yaptıklarınızın karşılığı size, sadece kıyamet günü tam olarak ödenir. Kim ateşten çıkarılır da cennete sokulursa gerçekten kurtulmuş olur. Bu dünya hayatı, aldatıcı bir menfaatten başka bir şey değildir.

(Muhammed 47/31)

وَلَنَبْلُوَنَّكُمْ حَتَّىٰ نَعْلَمَ الْمُجَاهِدِينَ مِنكُمْ وَالصَّابِرِينَ وَنَبْلُوا أَخْبَارَكُمْ

Şurası kesin ki içinizden, elinden gelen bütün gayreti gösterenleri ve sabredenleri öğreninceye kadar ve gerçek yüzünüzü ortaya çıkarıncaya kadar sizi zorlu bir imtihandan geçireceğiz.

(Mülk 67/2)

الَّذِي خَلَقَ الْمَوْتَ وَالْحَيَاةَ لِيَبْلُوَكُمْ أَيُّكُمْ أَحْسَنُ عَمَلًا وَهُوَ الْعَزِيزُ الْغَفُورُ

Hanginiz daha güzel amel işleyecek diye sizi yıpratıcı bir imtihandan geçirmek için, ölümü ve hayatı yaratan O'dur. O daima en üstündür, bağışlaması boldur.

(Enbiya 21/36)

وَإِذَا رَأَى الَّذِينَ كَفَرُوا إِنْ يَتَّخِذُونَكَ إِلَّا هُزُوعًا أَوْ هَدًّا الَّذِي يَذْكُرُ إِلَهُكُمْ وَهُمْ يَذْكُرُونَ
الرَّحْمَنُ هُمْ كَافِرُونَ

Kâfirler seni gördüklerinde: “İlâhlarınıza dil uzatan bu mu!” diyerek sadece alaya alırlar. Onlar, Rahman’ın zikrini inkâr edenlerdir.

(Furkan 25/41)

وَإِذَا رَأَوْكَ إِنْ يَتَّخِذُونَكَ إِلَّا هُزُوعًا أَوْ هَدًّا الَّذِي بَعَثَ اللَّهُ رَسُولًا

Seni görünce sadece alaya alarak diyorlar ki: “Allah elçi olarak bunu mu görevlendirmiş?”

(Furkan 25/42)

إِنْ كَادَ لِيُضِلَّنَا عَنْ الْهَتَا لَوْلَا أَنْ صَبَرْنَا عَلَيْهَا وَسَوْفَ يَعْلَمُونَ حِينَ يَرَوْنَ الْعَذَابَ
مَنْ أَضَلُّ سَبِيلًا

Eğer direnmeseydik az kalsın bizi ilâhlarımızdan saptıracaktı.” Azabı görünce, yoldan sapanın kim olduğunu öğreneceklerdir.

(Tevbe 9/65)

وَلَئِنْ سَأَلْتَهُمْ لَيَقُولُنَّ إِنَّمَا كُنَّا نَخُوضُ وَنَلْعَبُ قُلْ أَبِاللَّهِ وَآيَاتِهِ وَرَسُولِهِ كُنْتُمْ تَسْتَهْزِؤُنَّ

Ne yaptıklarını sorarsan: “Dalıp gitmişiz, sadece eğleniyoruz” derler. De ki: “Allah’ı, âyetlerini ve elçisini alaya alarak mı?”

(Nisa 4/140)

وَقَدْ نَزَّلَ عَلَيْكُمْ فِي الْكِتَابِ أَنْ إِذَا سَمِعْتُمْ آيَاتِ اللَّهِ يُكْفَرُ بِهَا وَيُسْتَهْزَأُ بِهَا فَلَا تَقْعُدُوا
مَعَهُمْ حَتَّىٰ يَخُوضُوا فِي حَدِيثٍ غَيْرِهِ إِنَّكُمْ إِذَا مِثْلَهُمْ إِنَّ اللَّهَ جَامِعُ الْمُنَافِقِينَ
وََالْكَافِرِينَ فِي جَهَنَّمَ جَمِيعًا

Şüphe yok ki O, kitapta size şunu indirmiştir: "Allah'ın âyetlerinin inkâr edildiğini ve alaya alındığını işittiğiniz zaman, başka bir söze geçinceye kadar onlarla oturmayın; yoksa siz de onlar gibi olursunuz." Doğrusu Allah, bütün münafıkları ve kâfirleri cehennemde bir araya getirecektir.

(Enbiya 21/37)

خُلِقَ الْإِنْسَانُ مِنْ عَجَلٍ سَأْرِيكُمْ آيَاتِي فَلَا تَسْتَعْجِلُون

İnsan aceleci bir yapıda yaratılmıştır. Size âyetlerimi göstereceğim; sakın acele etmeyin!

(Yunus 10/11)

وَلَوْ يُعَجِّلُ اللَّهُ لِلنَّاسِ الشَّرَّ اسْتَعْجَلَهُمْ بِالْخَيْرِ لَفُضِي إِلَيْهِمْ أَجْلُهُمْ فَنَذَرُ الَّذِينَ لَا
يَرْجُونَ لِقَاءَنَا فِي طُغْيَانِهِمْ يَعْمَهُونَ

Eğer Allah, insanlara hayrı verdiği çabuklukta şerri de verseydi, onların ecelleri gelirdi. Bizimle karşılaşmayı beklemeyenleri, kendi azgınlıkları içinde bırakırız, bocalar dururlar.

(Nahl 16/1)

آتَىٰ أَمْرُ اللَّهِ فَلَا تَسْتَعْجِلُوهُ سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ عَمَّا يُشْرِكُونَ

Allah'ın emri gelecektir; acele etmeyin. Allah, onların ortak koştukları şeylerden uzak ve yücedir.

(İsra 17/11)

وَيَدْعُ الْإِنْسَانُ بِالشَّرِّ دُعَاءَهُ بِالْخَيْرِ وَكَانَ الْإِنْسَانُ عَجُولًا

İnsan hayra dua eder gibi şerre dua eder. İnsan oldukça acelecidir.

(Fussilet 41/53)

سَأْرِيهِمْ آيَاتِنَا فِي الْأَفَاقِ وَفِي أَنْفُسِهِمْ حَتَّىٰ يَتَبَيَّنَ لَهُمْ أَنَّهُ الْحَقُّ أَوَلَمْ يَكْفِ بِرَبِّكَ أَنَّهُ
عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ

Onlara, çevrelerinde ve kendi içlerinde olan âyetlerimizi göstereceğiz ki sonunda gerçek, onlar açısından iyice ortaya çıksın. Rabbinin her şeye şahit olması yetmez mi?

(Enbiya 21/38)

وَيَقُولُونَ مَتَى هَذَا الْوَعْدُ إِن كُنْتُمْ صَادِقِينَ

“Doğru söylüyorsanız bu vaat ne zaman?” derler.

(Neml 27/72)

قُلْ عَسَىٰ أَنْ يَكُونَ رَدِفَ لَكُمْ بَعْضُ الَّذِي تَسْتَعْجِلُونَ

De ki: “Çabucak gelmesini istediğiniz azabın bir kısmı belki de ensenizdedir.”

(Ahzab 33/63)

يَسْأَلُكَ النَّاسُ عَنِ السَّاعَةِ قُلْ إِنَّمَا عِلْمُهَا عِنْدَ اللَّهِ وَمَا يُدْرِيكَ لَعَلَّ السَّاعَةَ تَكُونُ قَرِيبًا

Sana o saatten soruyorlar; de ki: "Onun bilgisi sadece Allah katındadır; ne bileceksin belki de o saat yakındır."

(Mülk 67/25)

وَيَقُولُونَ مَتَى هَذَا الْوَعْدُ إِن كُنْتُمْ صَادِقِينَ

Derler ki: “Eğer doğru söylüyorsanız, bu vaat ne zaman?”

(Mülk 67/26)

قُلْ إِنَّمَا الْعِلْمُ عِنْدَ اللَّهِ وَإِنَّمَا أَنَا نَذِيرٌ مُّبِينٌ

De ki: “O bilgi, sadece Allah katındadır. Ben, sadece apaçık bir uyarıcıyım.”

(Enbiya 21/39)

لَوْ يَعْلَمُ الَّذِينَ كَفَرُوا حِينَ لَا يَكْفُونَ عَنْ وُجُوهِهِمُ النَّارَ وَلَا عَنْ ظُهُورِهِمْ وَلَا هُمْ
يُنصَرُونَ

İnkâr edenler, ne yüzlerinden ne de sırtlarından o ateşi uzaklaştıramayacakları ve yardım da göremeyecekleri zaman keşke bilseler.

(Ahzab 33/64)

إِنَّ اللَّهَ لَعَنَ الْكَافِرِينَ وَأَعَدَّ لَهُمْ سَعِيرًا

Şüphesiz ki, Allah inkâr edenleri dışlamış ve onlara alevli bir ateş hazırlamıştır.

(Ahzab 33/65)

خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا لَا يَجِدُونَ وَلِيًّا وَلَا نَصِيرًا

Orada ölümsüz olarak sonsuza dek kalacaklar, kendilerine ne bir veli ne de yardımcı bulamayacaklardır.

(Ahzab 33/66)

يَوْمَ تَقَلَّبُ وُجُوهُهُمْ فِي النَّارِ يَقُولُونَ يَا لَيْتَنَا أَطَعْنَا اللَّهَ وَأَطَعْنَا الرَّسُولَ

Yüzleri ateşte çevrildiği gün diyecekler ki: “Ah! Keşke, Allah'a itaat etseydik ve elçiye itaat etseydik!”

(Mülk 67/10)

وَقَالُوا لَوْ كُنَّا نَسْمَعُ أَوْ نَعْقِلُ مَا كُنَّا فِي أَصْحَابِ السَّعِيرِ

“Keşke söz dinleseydik ya da aklımızı kullansaydık, şimdi bu alevli ateşin ahalişi içinde olmazdık” derler.

(Enbiya 21/40)

بَلْ تَأْتِيهِمْ بَغْتَةً فَتَبْهَتُهُمْ فَلَا يَسْتَبْطِئُونَ رَدَّهَا وَلَا هُمْ يُنظَرُونَ

Aslında o gün onlara ansızın gelecek ve onları şaşırtacaktır. Artık onu geri çeviremezler ve kendilerine göz açtırılmaz.

(Enam 6/30)

وَلَوْ تَرَى إِذْ وَقَفُوا عَلَى رَبِّهِمْ قَالَ الْيَاسِ هَذَا بِالْحَقِّ قَالُوا بَلَىٰ وَرَبِّنَا قَالَ فَذُوقُوا الْعَذَابَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ

Rablerinin huzurunda durdukları zaman onları bir görsen, onlara: “Bu gerçek, değil mi?” diyecek, onlar da: “Rabbimize ant olsun ki evet!” diyeceklerdir. Bunun üzerine: “İnkâr etmenize karşılık azabı tadın!” diyecektir.

(Enam 6/31)

قَدْ خَسِرَ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِلِقَاءِ اللَّهِ حَتَّىٰ إِذَا جَاءَتْهُمْ السَّاعَةُ بَغْتَةً قَالُوا يَا حَسْرَتَنَا عَلَىٰ مَا فَرَطْنَا فِيهَا وَهُمْ يَحْمِلُونَ أَوْزَارَهُمْ عَلَىٰ ظُهُورِهِمْ إِلَّا سَاءَ مَا يَزُرُونَ

Allah ile yüzleşme konusunu yalanlayanlar kaybedeceklerdir. Kıyamet saati beklemedikleri bir anda gelince yüklerini sırtlanmış olarak diyeceklerdir ki: “Bu konudaki kusurlarımızdan dolayı vay halimize!” Dikkat edin ne kötü yükler yüklenmişler!

(Şuara 26/201)

لَا يُؤْمِنُونَ بِهِ حَتَّىٰ يَرَوْا الْعَذَابَ الْأَلِيمَ

Buna rağmen onlar, acıklı azabı görünceye kadar ona inanıp güvenmezler.

(Şuara 26/202)

فَيَأْتِيهِمْ بَغْتَةً وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ

O azap onlara ansızın gelir de farkında olmazlar.

(Enbiya 21/41)

وَلَقَدْ اسْتَهْزَىٰ بِرُسُلٍ مِنْ قَبْلِكَ فَحَاقَ بِالَّذِينَ سَخِرُوا مِنْهُمْ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ

Doğrusu senden önce de elçiler alaya alınmışlardı. Sonunda onlardan alay edenleri, alaya aldıkları kuşatıverdi.

(Enam 6/5)

فَقَدْ كَذَّبُوا بِالْحَقِّ لَمَّا جَاءَهُمْ فَسَوْفَ يَأْتِيهِمْ أَنْبَاءُ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ

Kendilerine gelen gerçeği yalanladılar. Alaya alıp durdukları şeyin haberleri yakında onlara ulaşacaktır.

(Hud 11/8)

وَلَيْنُ أَخْرِنَا عَنْهُمُ الْعَذَابَ إِلَىٰ أُمَّةٍ مَّعْدُودَةٍ لَّيَقُولُنَّ مَا يَحْبِسُهُ إِلَّا يَوْمَ يَأْتِيهِمْ لَيْسَ مَصْرُوفًا عَنْهُمْ وَحَاقَ بِهِمْ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ

Onlardan azabı sayılı bir dönem ertelese: “Onu tutan ne ki?” derler. Şunu bilin ki azap geldiği gün onlardan savılacak değildir. Alaya aldıkları başlarına gelecektir.

(Rad 13/32)

وَلَقَدْ اسْتَهْزَيْتُمْ بِرُسُلٍ مِنْ قَبْلِكَ فَأَمَلَيْتُمُ الَّذِينَ كَفَرُوا ثُمَّ أَخَذْتُهُمْ فَكَيْفَ كَانَ عِقَابِ

Doğrusu senden önceki elçilerle de alay edilmişti. Ancak ben, inkâr edenlere önce süre verdim sonra onları yakaladım. Cezalandırmam nasılmış!

(Nahl 16/34)

فَأَصَابَهُمْ سَيِّئَاتُ مَا عَمِلُوا وَحَاقَ بِهِمْ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ

Yaptıkları kötülükler başlarına geldi. Alaya aldıkları azap onları çepeçevre kuşattı.

(Yasin 36/30)

يَا حَسْرَةً عَلَى الْعِبَادِ مَا يَأْتِيهِمْ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ

Yazık böyle kullara! Onlara ne zaman bir elçi gelse onu mutlaka alaya alırlar.

(Ahkaf 46/26)

وَلَقَدْ مَكَّنَّاهُمْ فِيمَا إِنْ مَكَّنَّاكُمْ فِيهِ وَجَعَلْنَا لَهُمْ سَمْعًا وَأَبْصَارًا وَأَفْئِدَةً فَمَا أَغْنَىٰ عَنْهُمْ سَمْعُهُمْ وَلَا أَبْصَارُهُمْ وَلَا أَفْئِدَتُهُمْ مِنْ شَيْءٍ إِذْ كَانُوا يَجْحَدُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ وَحَاقَ بِهِمْ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ

Gerçekten de onlara, size vermediğimiz imkânlar vermiştik. Dinleyecek kulakları, basiretli gözleri ve gönülleri de vardı. Âyetlerimizi bile bile inkâr ettikleri için ne kulakları, ne gözleri ne de gönülleri işe yaramadı. Alaya aldıkları onları kuşatıverdi.

(Enbiya 21/42)

قُلْ مَنْ يَكْلُوكُمْ بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ مِنَ الرَّحْمَنِ بَلْ هُمْ عَنْ ذِكْرِ رَبِّهِمْ مُعْرِضُونَ

De ki: “Gece ve gündüz, sizi Rahman’dan kim koruyabilir?” Aksine onlar, Rablerini hatırlamaktan yüz çevirenlerdir.

(Araf 7/97)

أَفَأَمِنَ أَهْلُ الْقُرَىٰ أَنْ يَأْتِيَهُمْ بَأْسُنَا بَيَاتًا وَهُمْ نَائِمُونَ

Böyle yerleşim merkezlerinin ahalişi gece uykuda iken baskınımıza uğramayacaklarından emin midirler?

(Araf 7/98)

أَوَأَمِنَ أَهْلُ الْقُرَىٰ أَنْ يَأْتِيَهُمْ بَأْسُنَا ضُحًى وَهُمْ يُلْعَبُونَ

Ya da o yerleşim merkezlerinin ahalişi, gündüzün eğlenirken baskınımıza karşı güvende midirler?

(Araf 7/99)

أَفَأَمِنُوا مَكْرَ اللَّهِ فَلَا يَأْمَنُ مَكْرَ اللَّهِ إِلَّا الْقَوْمُ الْخَاسِرُونَ

Peki ya şimdikiiler Allah'ın planına karşı güvende midirler? Kaybedenler topluluğu dışında hiç kimse Allah'ın planına karşı kendini güvende göremez.

(Ta Ha 20/124)

وَمَنْ أَعْرَضَ عَنْ ذِكْرِي فَإِنَّ لَهُ مَعِيشَةً ضَنْكًا وَنَحْشُرُهُ يَوْمَ الْقِيَمَةِ أَعْمَى

Kim beni hatırlamaktan yüz çevirirse, kesinlikle ona dar bir yaşam alanı vardır. Kıyamet günü onu kör olarak toplar getiririz.”

(Necm 53/29)

فَاعْرِضْ عَنْ مَنْ تَوَلَّىٰ عَنْ ذِكْرِنَا وَلَمْ يُرِدْ إِلَّا الْحَيَاةَ الدُّنْيَا

Bizi hatırlamaktan yüz çeviren ve dünya hayatından başkasını istemeyenlerden artık sen de yüz çevir.

(Mülk 67/16)

ءَأَمِنْتُمْ مَنْ فِي السَّمَاءِ أَنْ يَخْسِفَ بِكُمْ الْأَرْضَ فَإِذَا هِيَ تَمُورٌ

Gökte olanın, bir sarsıntıyla sizi yere batırmayacağından emin misiniz?

(Mülk 67/17)

أَمْ أَمِنْتُمْ مَنْ فِي السَّمَاءِ أَنْ يُرْسِلَ عَلَيْكُمْ حَاصِبًا فَسَتَعْلَمُونَ كَيْفَ نَذِيرٌ

Yoksa gökte olanın, üzerinize bir ateş göndermeyeceğinden emin misiniz? Uyarı nasılmış, yakında öğrenirsiniz.

(Mülk 67/18)

وَلَقَدْ كَذَّبَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَكَيْفَ كَانَ نَكِيرٌ

Sizden öncekiler de yalanlamışlardı; inkâr etmek nasılmış?

(Cin 72/16)

وَأَنْ لَوْ اسْتَقَامُوا عَلَى الطَّرِيقَةِ لَأَسْقَيْنَاهُمْ مَاءً غَدَقًا

Doğru yolu tutsalar elbette onlara bol su veririz.

(Cin 72/17)

لِنَفْتِنَهُمْ فِيهِ وَمَنْ يُعْرِضْ عَنْ ذِكْرِ رَبِّهِ يَسْلُكْهُ عَذَابًا صَعَدًا

Suyu onlara imtihan için veririz. Kim Rabbini hatırlamaktan yüz çevirirse Rabbi onu, gittikçe artan bir azaba sokar.

(Enbiya 21/43)

أَمْ لَهُمْ آلِهَةٌ تَمْنَعُهُمْ مِنْ دُونِنَا لَا يَسْتَطِيعُونَ نَصْرَ أَنْفُسِهِمْ وَلَا هُمْ مِنَّا يُصْحَبُونَ

Yoksa onları bizimle aralarına girip koruyacak ilâhları mı var? Onların kendilerine yardım etmeye güçleri yetmez, bizden de yakınlık göremezler.

(Araf 7/197)

وَالَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ لَا يَسْتَطِيعُونَ نَصْرَكُمْ وَلَا أَنْفُسَهُمْ يَنْصُرُونَ

Allah ile aranızda koyup yalvardıklarımızın size yardım etmeye güçleri yetmez, onlar kendilerine bile yardım edemezler.

(Hud 11/101)

وَمَا ظَلَمْنَاهُمْ وَلَكِنْ ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ فَمَا أَغْنَتْ عَنْهُمْ آلِهَتُهُمُ الَّتِي يَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ لَمَّا جَاءَ أَمْرُ رَبِّكَ وَمَا زَادُوهُمْ غَيْرَ تَتْبِيبٍ

Onlara biz zulmetmedik ama onlar kendilerine zulmettiler. Rabbinin emri gelince, Allah ile kendi aralarına koyarak yalvardıkları ilâhları onların yıkılışını artırmaktan başka hiçbir işe yaramadı.

(Sebe 34/42)

فَالْيَوْمَ لَا يَمْلِكُ بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ نَفْعًا وَلَا ضَرًّا وَنَقُولُ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا ذُوقُوا عَذَابَ النَّارِ الَّتِي كُنْتُمْ بِهَا تُكَذِّبُونَ

Bugün birinizin diğerine ne fayda sağlamaya, ne de zarar vermeye gücü yetmez. Zulmedenlere deriz ki: "Yalanladığınız ateş azabını tadın."

(Ahkaf 46/28)

فَلَوْلَا نَصَرَ هُمْ الَّذِينَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ قُرْبَانًا آلِهَةً بَلْ ضَلُّوا عَنْهُمْ وَذَلِكَ إِفْكُهُمْ وَمَا كَانُوا يَفْتَرُونَ

Kendilerine daha yakın görerek, Allah ile aralarına koydukları ilâhları onlara yardım etseydi ya! Aksine onlardan kayboldular. Bu, onların uydurdıkları iftiradır.

(Enbiya 21/44)

بَلْ مَتَّعْنَا هَؤُلَاءِ وَآبَاءَهُمْ حَتَّى طَالَ عَلَيْهِمُ الْعُمُرُ أَفَلَا يَرَوْنَ أَنَّا نَأْتِي الْأَرْضَ نَنْقُصُهَا
مِنْ أَطْرَافِهَا أَفَهُمُ الْغَالِبُونَ

Hâlbuki hayatlarını sürdürübilinler diye onların da atalarının da geçimini sağlayan Biziz. Görmüyorlar mı ki yeryüzünü çevresinden sürekli eksiltiyoruz. Onlar mı bize galip gelecekler?

(Araf 7/10)

وَلَقَدْ مَكَّنَّاكُمْ فِي الْأَرْضِ وَجَعَلْنَا لَكُمْ فِيهَا مَعَايِشَ قَلِيلًا مَا تَشْكُرُونَ

Geçinebileceğiniz imkânlar oluşturarak sizi yeryüzüne yerleştirdik. Ne kadar az şükrediyorsunuz!

(Rad 13/41)

أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّا نَأْتِي الْأَرْضَ نَنْقُصُهَا مِنْ أَطْرَافِهَا وَاللَّهُ يَحْكُمُ لَا مُعَقِّبَ لِحُكْمِهِ وَهُوَ
سَرِيعُ الْحِسَابِ

Onlar yeryüzüne gelip onu etrafından eksilttiğimizi görmüyorlar mı? Hükmü Allah verir. Onun hükmünü geri çevirebilen yoktur. O, hesabı çabuk görendir.

(Enbiya 21/45)

قُلْ إِنَّمَا أُنذِرُكُمْ بِالْوَحْيِ وَلَا يَسْمَعُ الصُّمُّ الدُّعَاءَ إِذَا مَا يُنذَرُونَ

De ki: “Ben sizi sadece vahiyle uyarıyorum. Ama sağırılık edenler uyarıldıkları sırada yapılan daveti dinlemezler.”

(Araf 7/198)

وَإِنْ تَدْعُوهُمْ إِلَى الْهُدَى لَا يَسْمَعُوا وَتَرَاهُمْ يَنْظُرُونَ إِلَيْكَ وَهُمْ لَا يُبْصِرُونَ

Onları rehberle davet etsen seni dinlemezler. Sana baktıklarını görürsün, oysa onlar görmezler.

(Enfal 8/22)

إِنَّ شَرَّ الدَّوَابِّ عِنْدَ اللَّهِ الصُّمُّ الْبُكْمُ الَّذِينَ لَا يَعْقِلُونَ

Allah katında canlıların en kötüsü, aklını kullanmayarak sağırılık ve dilsizlik edenlerdir.

(Enfal 8/23)

وَلَوْ عَلِمَ اللَّهُ فِيهِمْ خَيْرًا لَأَسْمَعَهُمْ وَلَوْ أَسْمَعَهُمْ لَتَوَلَّوْا وَهُمْ مُعْرِضُونَ

Allah onlarda bir hayır görseydi, elbette dinletirdi. Dinletseydi, yine yüz çevirirlerdi.

(Neml 27/80)

إِنَّكَ لَا تَسْمَعُ الْمَوْتَى وَلَا تَسْمَعُ الصُّمُّ الدُّعَاءَ إِذَا وَلَّوْا مُدْبِرِينَ

Şüphe yok ki sen ölülere de, arkalarını döndüklerinde daveti duymayanlara da dinlemezsin.

(Enbiya 21/46)

وَلَيْنُ مَسْتَهُمْ نَفْحَةٌ مِّنْ عَذَابِ رَبِّكَ لَيَقُولُنَّ يَا وَيْلَنَا إِنَّا كُنَّا ظَالِمِينَ

Rabbinin azabından bir esinti bile dokunsa derler ki: “Yazıklar olsun bize! Biz zâlimler olduk.”

(Kalem 68/17)

إِنَّا بَلَوْنَا هُمْ كَمَا بَلَوْنَا أَصْحَابَ الْجَنَّةِ إِذْ أَقْسَمُوا لَيَصْرِمُنَّهَا مُصْبِحِينَ

Bahçe sahiplerini yıpratıcı bir imtihandan geçirdiğimiz gibi bunları da yıpratıcı bir imtihandan geçireceğiz. Bahçenin sahipleri, ürünü sabah erkenden hasat edeceklerine yemin etmişlerdi.

(Kalem 68/18)

وَلَا يَسْتَنْتُونَ

Başka hiçbir şeyi hesaba katmıyorlardı.

(Kalem 68/19)

فَطَافَ عَلَيْهَا طَائِفٌ مِّنْ رَبِّكَ وَهُمْ نَائِمُونَ

Onlar uykudayken Rabbinin emriyle bir afet, bahçeyi sarıp sarmaladı.

(Kalem 68/20)

فَاصْبَحَتْ كَالصَّرِيمِ

Anında hasat edilmiş gibi oldu.

(Kalem 68/21)

فَتَنَادَوْا مُصْبِحِينَ

Sabah olunca birbirlerine seslendiler:

(Kalem 68/22)

أَنْ ائِدُوا عَلَى حَرْثِكُمْ إِنْ كُنْتُمْ صَارِمِينَ

“Eğer hasat edecekseniz ürünlerinizin başına erkenden varın!”

(Kalem 68/23)

فَانطَلَقُوا وَهُمْ يَتَخَفَتُونَ

Hemen yola çıktılar. Onlar fısıldaşıyorlardı:

(Kalem 68/24)

أَنْ لَا يَدْخُلَنَّهَا الْيَوْمَ عَلَيْكُمْ مِسْكِينٌ

“Sakın bugün yanınıza bir çaresiz girmesin!”

(Kalem 68/25)

وَعَدُوا عَلَىٰ حَرْدٍ قَادِرِينَ

Güçleri yettiğinde engellemek için erkenden gittiler.

(Kalem 68/26)

فَلَمَّا رَأَوْهَا قَالُوا إِنَّا لَضَّالُّونٌ

Bahçeyi görünce: “Biz, kesinlikle yolumuzu şaşırдық!” dediler.

(Kalem 68/27)

بَلْ نَحْنُ مَحْرُومُونَ

“Aksine, biz mahrum edildik!”

(Kalem 68/28)

قَالَ أَوْسَطُهُمْ أَلَمْ أَقُلْ لَكُمْ لَوْلَا تُسَبِّحُونَ

Dengeli olanları: “Size söyledim, keşke Allah’ı her türlü eksiklikten uzak tutsaydınız” dedi.

(Kalem 68/29)

قَالُوا سُبْحَانَ رَبِّنَا إِنَّا كُنَّا ظَالِمِينَ

“Rabbimiz! Seni her türlü eksiklikten uzak tutarız, gerçekten biz zâlimler olduk!” dediler.

(Kalem 68/30)

فَأَقْبَلَ بَعْضُهُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ يَتَلَوْمُونَ

Dönüp birbirlerini dışlamaya başladılar:

(Kalem 68/31)

قَالُوا يَا وَيْلَنَا إِنَّا كُنَّا طَاغِينَ

Dediler ki: “Yazık bize! Gerçekten biz azgınlar olduk.

(Kalem 68/32)

عَسَىٰ رَبُّنَا أَنْ يُبَدِّلَنَا خَيْرًا مِنْهَا إِنَّا إِلَىٰ رَبِّنَا رَاغِبُونَ

Umarız ki, Rabbimiz bize bunun yerine daha hayırlısını verir. Çünkü biz ümitle Rabbimize yöneldik.”

(Kalem 68/33)

كَذَلِكَ الْعَذَابُ ۚ وَالْعَذَابُ الْأَخِيرُ أَكْبَرُ ۚ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ

İşte azap böyle olur! Ahiretteki azap daha büyüktür. Keşke bilselerdi!

(Enbiya 21/47)

وَنَضَعُ الْمَوَازِينَ الْقِسْطَ لِيَوْمِ الْقِيَامَةِ فَلَا تُظْلَمُ نَفْسٌ شَيْئًا وَإِنْ كَانَ مِثْقَالَ حَبَّةٍ مِنْ
خَرْدَلٍ آتَيْنَا بِهَا وَكَفَى بِنَا حَاسِبِينَ

Kıyamet günü için, hakka uygun teraziler kurarız; kimse hiç bir haksızlığa uğratılmaz. Bir hardal tanesi ağırlığında bile olsa onu terazilere koyarız. Biz hesap görmeye yeteriz.

(Nisa 4/49)

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ يُزَكُّونَ أَنْفُسَهُمْ بَلِ اللَّهُ يُزَكِّي مَن يَشَاءُ وَلَا يُظْلَمُونَ فَتِيلًا

Kendilerini temize çıkarırlar görmez misin? Aksine, Allah istediğini temize çıkarır. Onlara kıl kadar haksızlık yapılmaz.

(Nisa 4/124)

وَمَنْ يَعْمَلْ مِنَ الصَّالِحَاتِ مِنْ ذَكَرٍ أَوْ أُنْثَىٰ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَأُولَٰئِكَ يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ وَلَا
يُظْلَمُونَ نَقِيرًا

İster erkek ister kadın olsun, kim mümin olarak ıslah eden iyi işler yaparsa, cennete işte onlar gireceklerdir. Onlara zerre kadar haksızlık yapılmayacaktır.

(Araf 7/8)

وَالْوِزْنُ يُومَدُ الْحَقُّ فَمَنْ تَقَلَّتْ مَوَازِينُهُ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ

O gün tartı kurulacağı gerçektir. Kimin tartısı ağır gelirse, işte onlar kurtuluşa ereceklerdir.

(Araf 7/9)

وَمَنْ خَفَّتْ مَوَازِينُهُ فَأُولَٰئِكَ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ بِمَا كَانُوا بِآيَاتِنَا يَظْلِمُونَ

Kimin tartısı hafif gelirse, âyetlerimize zulmetmeleri sebebiyle onlar kendileri kaybeder.

(Yasin 36/54)

فَالْيَوْمَ لَا تُظْلَمُ نَفْسٌ شَيْئًا وَلَا تُجْزَوْنَ إِلَّا مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ

O gün kimseye haksızlık yapılmaz; sadece yaptığınızın karşılığını görürsünüz.

(Zilzal 99/7)

فَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ خَيْرًا يَرَهُ

Artık kim zerre kadar hayır yaptıysa onu görecektir,

(Zilzal 99/8)

وَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ شَرًّا يَرَهُ

kim de zerre kadar kötülük yaptıysa onu görecektir.

(Enbiya 21/48)

وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى وَهَارُونَ الْفُرْقَانَ وَضِيَاءً وَذِكْرًا لِّلْمُتَّقِينَ

Kuşkusuz Musa ile Harun'a doğruyu yanlıştan ayıran kitabı, kendilerini koruyanlar için bir nur ve bir hatırlatma olsun diye verdik.

(Müminun 23/45)

ثُمَّ أَرْسَلْنَا مُوسَى وَأَخَاهُ هَارُونَ بِآيَاتِنَا وَسُلْطَانٍ مُّبِينٍ

Sonra Musa'yı ve kardeşi Harun'u âyetlerimizle ve apaçık yetkiyle gönderdik.

(Mümin 40/53)

وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْهُدَى وَأَوْرَثْنَا بَنِي إِسْرَائِيلَ الْكِتَابَ

Gerçekten Musa'ya o doğruluk rehberini verdik. O kitaba İsrailoğullarını mirasçı kıldık.

(Mümin 40/54)

هُدًى وَذِكْرًا لِأُولِي الْأَلْبَابِ

O, bir rehber ve akliselim olanlar için bir hatırlatmadır.

(Saffat 37/114)

وَلَقَدْ مَنَّا عَلَىٰ مُوسَى وَهَارُونَ

Gerçekten Musa'ya ve Harun'a da iyilikte bulunduk.

(Saffat 37/115)

وَنَجَّيْنَاهُمَا وَقَوْمَهُمَا مِنَ الْكَرْبِ الْعَظِيمِ

Onları ve halklarını da dehşetli sıkıntıdan kurtardık.

(Saffat 37/116)

وَنَصَرْنَا هُمْ فَكَانُوا هُمُ الْغَالِبِينَ

Onlara yardım ettik de galip gelenler onlar oldu.

(Saffat 37/117)

وَآتَيْنَاهُمَا الْكِتَابَ الْمُسْتَقِيمَ

Onlara açıklanmış kitabı verdik.

(Saffat 37/118)

وَهَدَيْنَاهُمَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ

İkisine de doğru yolu gösterdik.

(Saffat 37/119)

وَتَرَكْنَا عَلَيْهِمَا فِي الْأَخْرَيْنَ

Sonrakiler arasında, onlar hakkında bıraktığımız;

(Saffat 37/120)

سَلَامٌ عَلَىٰ مُوسَىٰ وَهَارُونَ

Musa'ya ve Harun'a selâm olsun!

(Saffat 37/121)

إِنَّا كَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ

Biz güzel davrananları işte böyle ödüllendiririz.

(Saffat 37/122)

إِنَّهُمَا مِنْ عِبَادِنَا الْمُؤْمِنِينَ

İkisi de mümin kullarımızdandı.

(Enbiya 21/49)

الَّذِينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُم بِالْغَيْبِ وَهُمْ مِنَ السَّاعَةِ مُشْفِقُونَ

Onlar, içten içe Rablerinden çekinen ve o saatten dolayı içleri titreyen kimselerdir.

(Şûrâ 42/17)

اللَّهُ الَّذِي أَنْزَلَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ وَالْمِيزَانَ وَمَا يُدْرِيكَ لَعَلَّ السَّاعَةَ قَرِيبٌ

Allah bu kitabı hak ve ölçü ile indirdir. Ne bileceksin, belki de o saat çok yakındır.

(Şûrâ 42/18)

يَسْتَعْجِلُ بِهَا الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِهَا وَالَّذِينَ آمَنُوا مُشْفِقُونَ مِنْهَا وَيَعْلَمُونَ أَنَّهَا الْحَقُّ ۗ أَلَا إِنَّ الَّذِينَ يُمَارُونَ فِي السَّاعَةِ لَفِي ضَلَالٍ بَعِيدٍ

Ona inanıp güvenmeyenler, hemen gelmesini isterler ama inanıp güvenenlerin içleri titrer. Çünkü onun, kesinlikle gerçekleşeceğini bilirler. Bilin ki, o saat hakkında tartışanlar derin bir sapma içindedir.

(Tur 52/26)

قَالُوا إِنَّا كُنَّا قَبْلُ فِي أَهْلِنَا مُشْفِقِينَ

Derler ki: “Önceleri ailemiz hakkında yüreğimiz titrerdi değil mi?”

(Tur 52/27)

فَمَنْ اللَّهُ عَلَيْنَا وَوَقَيْنَا عَذَابَ السَّمُومِ

Allah iyilik etti de iliklerimize kadar işleyecek azaptan bizi korudu.”

(Enbiya 21/50)

وَهَذَا ذِكْرٌ مُبَارَكٌ أَنْزَلْنَاهُ أَفَأَنْتُمْ لَهُ مُنْكَرُونَ

Bu bereketli hatırlatmayı Biz indirdik. Şimdi siz onu inkâr mı ediyorsunuz?

(Müminun 23/68)

أَفَلَمْ يَدَّبَّرُوا الْقَوْلَ أَمْ جَاءَهُمْ مَا لَمْ يَأْتِ آبَاءَهُمُ الْأَوَّلِينَ

O sözü derinlemesine düşünmediler mi? Yoksa bunlara, önceki atalarına gelmemiş bir şey mi geldi?

(Müminun 23/69)

أَمْ لَمْ يَعْرِفُوا رَسُولَهُمْ فَهُمْ لَهُ مُنْكَرُونَ

Yahut elçilerini tanımıyorlar da onun için mi inkâr ediyorlar?

(Müminun 23/70)

أَمْ يَقُولُونَ بِهِ جِنَّةٌ بَلْ جَاءَهُمُ بِالْحَقِّ وَآكَثَرُهُمُ لِلْحَقِّ كَارِهُونَ

Yoksa cinlerin etkisinde olduğunu mu söylüyorlar? Aksine, o gerçeği getirdi ama onların çoğu gerçeklerden hoşlanmıyor.

(Müminun 23/71)

وَلَوْ اتَّبَعَ الْحَقُّ أَهْوَاءَهُمْ لَفَسَدَتِ السَّمَاوَاتُ وَالْأَرْضُ وَمَنْ فِيهِنَّ بَلْ أَنْتَيْنَاهُمْ بِذِكْرِهِمْ
فَهُمْ عَنِ ذِكْرِهِمْ مُعْرِضُونَ

Eğer gerçek, bunların arzularına göre şekillense; göklerin, yerin ve oralarındaki her şeyin doğal düzeni bozulur. Aslında onlara, hatırlamaları gerekeni getirdik ama onlar hatırlamaları gerekenden yüz çevirenlerdir.

(Enbiya 21/51)

وَلَقَدْ أَنْتَيْنَا إِبْرَاهِيمَ رُشْدَهُ مِنْ قَبْلُ وَكُنَّا بِهِ عَالِمِينَ

Şüphesiz daha önce de İbrahim’e olgunluk vermiştik. Biz ondaki olgunluğu biliriz.

(Saffat 37/83)

وَإِنَّ مِنْ شِيعَتِهِ لَإِبْرَاهِيمَ

Nûh’un yolundan gidenlerden biri de İbrahim’dir.

(Saffat 37/84)

إِذْ جَاءَ رَبَّهُ بِقَلْبٍ سَلِيمٍ

Rabbine teslim olmuş bir kalple gelmişti.

(Enbiya 21/52)

إِذْ قَالَ لِأَبِيهِ وَقَوْمِهِ مَا هَذِهِ التَّمَاثِيلُ الَّتِي أَنْتُمْ لَهَا عَاكِفُونَ

Bir zaman babasına ve halkına şöyle demişti: “Sizin saygıyla bağlandığınız bu heykeller nedir?”

(Saffat 37/85)

إِذْ قَالَ لِأَبِيهِ وَقَوْمِهِ مَاذَا تَعْبُدُونَ

Bir zaman babasına ve halkına dedi ki: “Siz neye kulluk ediyorsunuz?”

(Saffat 37/86)

أَنْفُكَا إِلَهَةً دُونَ اللَّهِ تُرِيدُونَ

Allah ile aranızda uydurma ilâhlar olmasını mı istiyorsunuz?

(Enbiya 21/53)

قَالُوا وَجَدْنَا آبَاءَنَا لَهَا عَابِدِينَ

Dediler ki: “Biz atalarımızı onlara kulluk ederken bulduk.”

(Maide 5/104)

وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ تَعَالَوْا إِلَىٰ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ وَإِلَى الرَّسُولِ قَالُوا حَسْبُنَا مَا وَجَدْنَا عَلَيْهِ آبَاءَنَا
أَوَّلُو كَانُوا أَبَاؤُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ شَيْئًا وَلَا يَهْتَدُونَ

Onlara: "Allah'ın indirdiğine ve elçisine gelin" dendiği zaman: "Atalarımızı üzerinde bulduğumuz bize yeter" derler. Ya ataları akıllarını kullanmamışsa, ya doğru yolda değillerse?

(Lokman 31/21)

وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ اتَّبِعُوا مَا أَنْزَلَ اللَّهُ قَالُوا بَلْ نَتَّبِعُ مَا وَجَدْنَا عَلَيْهِ آبَاءَنَا أَوَّلُو كَانُوا
الشَّيْطَانُ يَدْعُوهُمْ إِلَىٰ عَذَابِ السَّعِيرِ

Onlara: "Allah'ın indirdiğine uyun!" denince: "Atalarımızı üzerinde bulduğumuza uyarız" derler. Şeytan, atalarını alevli ateşin azabına çağırmış olsa da mı?

(Zuhruf 43/22)

بَلْ قَالُوا إِنَّا وَجَدْنَا آبَاءَنَا عَلَىٰ أُمَّةٍ وَإِنَّا عَلَىٰ آثَارِهِمْ مُهْتَدُونَ

Aksine: “Biz atalarımızı bir ümmet üzere bulduk; biz onların izinden gidiyoruz” derler.

(Zuhruf 43/23)

وَكَذَلِكَ مَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ فِي قَرْيَةٍ مِنْ نَذِيرٍ إِلَّا قَالَ مُتْرَفُوهَا إِنَّا وَجَدْنَا آبَاءَنَا عَلَىٰ
أُمَّةٍ وَإِنَّا عَلَىٰ آثَارِهِمْ مُقْتَدُونَ

Hep böyle oldu; senden önce de hangi yerleşim merkezine bir uyarıcı gönderdiysek oranın şımartılmış olanları dediler ki: “Biz atalarımızı bir ümmet üzere bulduk. Biz elbette onların izindeyiz, onlara uyarız.”

(Enbiya 21/54)

قَالَ لَقَدْ كُنْتُمْ أَنْتُمْ وَآبَاؤُكُمْ فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ

Dedi ki: “Gerçekten sizin de atalarınızın da yanlış yolda olduğu açıktır.”

(Enbiya 21/55)

قَالُوا أَجِئْتَنَا بِالْحَقِّ أَمْ أَنْتَ مِنَ اللَّاعِبِينَ

Dediler ki: “Sen gerçeği mi getirdin yoksa bizimle oyun mu oynuyorsun?”

(Saffat 37/87)

فَمَا ظَنُّكُمْ بِرَبِّ الْعَالَمِينَ

Siz varlıkların Rabbini ne zannediyorsunuz?”

(Saffat 37/95)

قَالَ اتَّعْبُدُونَ مَا تَنْحِتُونَ

İbrahim dedi ki: “Sizler yonttuğunuz şeylere mi kulluk ediyorsunuz?”

(Saffat 37/96)

وَاللَّهُ خَلَقَكُمْ وَمَا تَعْمَلُونَ

Sizi de yaptığımız şeyleri de yaratan, Allah'tır.”

(Enbiya 21/56)

قَالَ بَلْ رَبُّكُمْ رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ الَّذِي فَطَرَهُنَّ وَإِنَّا عَلَىٰ ذَلِكَ مِنَ الشَّاهِدِينَ

İbrahim: “Bilakis, sizin Rabbiniz göklerin ve yerin Rabbidir, onları yaratandır. Ben buna şahitlik edenlerdenim.

(Saffat 37/88)

فَنظَرَ نَظْرَةً فِي النُّجُومِ

Sonra yıldızlara şöyle bir baktı;

(Saffat 37/89)

فَقَالَ إِنِّي سَقِيمٌ

Ardından, “Ben hastayım” dedi.

(Saffat 37/90)

فَتَوَلَّوْا عَنْهُ مُدْبِرِينَ

Onlar, hemen arkalarını dönüp gittiler.

(Enbiya 21/57)

وَتَاللَّهِ لَآكِيدِينَ أَصْنَامَكُمْ بَعْدَ أَنْ تُوَلُّوا مُدْبِرِينَ

Vallahi sizler dönüp gittikten sonra putlarınızla ilgili mutlaka bir düzen hazırlayacağım.”

(Saffat 37/91)

فَرَاغَ إِلَى إِلِهِهِمْ فَقَالَ آلَا تَأْكُلُونَ

Ardından hissettirmeden onların ilâhlarına yöneldi ve dedi ki: “Siz bir şey yemez misiniz?”

(Saffat 37/92)

مَا لَكُمْ لَا تَنْطِقُونَ

Neyiniz var ki, konuşmuyorsunuz?”

(Saffat 37/93)

فَرَاغَ عَلَيْهِمْ ضَرْبًا بِالْيَمِينِ

Fark ettirmeden hemen onlara güçlü bir darbe indirdi.

(Enbiya 21/58)

فَجَعَلَهُمْ جُودًا إِلَّا كَبِيرًا لَهُمْ لَعَلَّهُمْ إِلَيْهِ يَرْجِعُونَ

Arkalarından büyük olanı hariç onları parçaladı. Belki ona başvururlar.

(Enbiya 21/59)

قَالُوا مَنْ فَعَلَ هَذَا بِإِلَهِنَا إِنَّهُ لَمِنَ الظَّالِمِينَ

“Bunu ilâhlarımıza kim yaptı?” dediler; “O gerçekten zâlimlerdendir.”

(Enbiya 21/60)

قَالُوا سَمِعْنَا فَتَىٰ يَدُكُرُ هُمْ يُقَالُ لَهُ إِبْرَاهِيمُ

Dediler ki: “Bir delikanlının onları diline doladığını duyduk, ona İbrahim diyorlar.”

(Enbiya 21/61)

قَالُوا فَأْتُوا بِهِ عَلَىٰ أَعْيُنِ النَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَشْهَدُونَ

Dediler ki: “Öyleyse getirin onu insanların gözünün önüne; belki şahitlik ederler.”

(Enbiya 21/62)

قَالُوا ءَأَنْتَ فَعَلْتَ هَذَا بِالْهَيْتَانِيَا إِبْرَاهِيمُ

“Ey İbrahim, bunu ilâhlarımıza sen mi yaptın?” dediler.

(Enbiya 21/63)

قَالَ بَلْ فَعَلَهُ كَبِيرُهُمْ هَذَا فَسَأَلُوهُمْ إِنْ كَانُوا يَنْطِقُونَ

“Belki büyükleri yapmıştır. Konuşabiliyorlarsa olanlara sorun!” dedi.

(Enbiya 21/64)

فَرَجَعُوا إِلَىٰ أَنفُسِهِمْ فَقَالُوا إِنَّكُمْ أَنْتُمُ الظَّالِمُونَ

Bunun üzerine kendilerine döndüler dediler ki: “Gerçek zâlim sizlersiniz.”

(Enbiya 21/65)

ثُمَّ نَكِسُوا عَلَىٰ رُؤْسِهِمْ لَقَدْ عَلِمْتَ مَا هَؤُلَاءِ يَنْطِقُونَ

Sonra başları önlerine eğildi: “Sen de iyi biliyorsun ki bunlar konuşmazlar.”

(Enbiya 21/66)

قَالَ أَفَتَعْبُدُونَ مِن دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَنْفَعُكُمْ شَيْئًا وَلَا يَضُرُّكُمْ

Dedi ki: “Yani size bir faydası da zararı da olmayan şeyleri Allah ile aranızda koyarak onlara kulluk mu ediyorsunuz?”

(Enbiya 21/67)

أَفِ لَكُمْ وَلِمَا تَعْبُدُونَ مِن دُونِ اللَّهِ أَفَلَا تَعْقِلُونَ

Öf! Size de Allah ile araya koyarak kulluk ettiğiniz şeylere de. Hâlâ aklınızı kullanmayacak mısınız?”

(Enbiya 21/68)

قَالُوا حَرِّقُوهُ وَانصُرُوا آلِهَتَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ فَاعِلِينَ

Dediler ki: “Bir şey yapacaksınız, yakın şunu! Yakın da ilâhlarınıza destek verin.”

(Enbiya 21/69)

قُلْنَا يَا نَارُ كُونِي بَرْدًا وَسَلَامًا عَلَىٰ إِبْرَاهِيمَ

“Ey ateş! İbrahim için serin ve güvenli ol!” dedik.

(Enbiya 21/70)

وَأَرَادُوا بِهِ كَيْدًا فَجَعَلْنَاهُمُ الْأَخْسَرِينَ

Ona karşı bir düzen kurmak istediler. Biz de onları en büyük hüsrana uğrattık.

(Enbiya 21/71)

وَنَجَّيْنَاهُ وَلُوطًا إِلَى الْأَرْضِ الَّتِي بَارَكْنَا فِيهَا لِلْعَالَمِينَ

Hem İbrahim’i hem de Lût’u kurtarıp herkes için bereketli kıldığımız o yere getirdik.

(Saffat 37/99)

وَقَالَ إِنِّي ذَاهِبٌ إِلَىٰ رَبِّي سَيَهْدِينِ

İbrahim dedi ki: “Ben Rabbime gidiyorum; o bana doğru yolu gösterecektir.

(Enbiya 21/72)

وَوَهَبْنَا لَهُ إِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ نَافِلَةً وَكُلًّا جَعَلْنَا صَالِحِينَ

İbrahim’e, İshak’ı bağışladık ve Yakub’u hediye ettik; hepsini sâlihlerden yaptık.

(Enam 6/84)

وَوَهَبْنَا لَهُ إِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ كُلًّا هَدَيْنَا وَنُوحًا هَدَيْنَا مِنْ قَبْلُ وَمِنْ ذُرِّيَّتِهِ دَاوُدَ وَسُلَيْمَانَ
وَأَيُّوبَ وَيُوسُفَ وَمُوسَىٰ وَهَارُونَ وَكَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ

Biz ona İshak’ı ve Yakub’u bağışladık; hepsine rehberlik ettik. Daha önce Nûh’a da rehberlik etmiştik ve onun soyundan gelen Davud’a, Süleyman’a, Eyyub’a, Yusuf’a, Musa’ya ve Harun’a da. Biz, güzel davrananlara işte böyle karşılık veririz.

(Ankebut 29/27)

وَوَهَبْنَا لَهُ إِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَجَعَلْنَا فِي ذُرِّيَّتِهِ النُّبُوَّةَ وَالْكِتَابَ وَاتَيْنَاهُ أُجْرَهُ فِي الدُّنْيَا
وَإِنَّهُ فِي الْآخِرَةِ لَمِنَ الصَّالِحِينَ

İbrahim'e İshak'ı ve Yakub'u bağışladık. Soyundan gelenlere nebîlik ve kitap verdik. Böylece ona dünyada ödülünü vermiş olduk. Elbette o ahirette de sâlihlerdendir.

(Enbiya 21/73)

وَجَعَلْنَاهُمْ أُمَّةً يَهْدُونَ بِأَمْرِنَا وَأَوْحَيْنَا إِلَيْهِمْ فِعْلَ الْخَيْرَاتِ وَإِقَامَ الصَّلَاةِ وَإِيتَاءَ
الزَّكَاةِ وَكَانُوا لَنَا عَابِدِينَ

Onları, emrimizle yol gösteren önderler yaptık. Onlara hayırlı işler yapmayı, namazı düzgün ve sürekli kılmayı, zekâtı vermeyi vahyettik. Onlar yalnız Bize kulluk ederlerdi.

(Enbiya 21/74)

وَلَوْطًا أَنْبِيَاءَهُ حُكْمًا وَعِلْمًا وَنَجَّيْنَاهُ مِنَ الْقَرْيَةِ الَّتِي كَانَتْ تَعْمَلُ الْخَبَائِثَ إِنَّهُمْ كَانُوا
قَوْمًا سَوِيًّا فَاسِقِينَ

Lût'a da hikmet ve ilim verdik. Onu, pis işler yapan o yerleşim merkezinden kurtardık; çünkü onlar sınırı aşan kötü bir topluluktu.

(Araf 7/80)

وَلَوْطًا إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ أَتَأْتُونَ الْفَاحِشَةَ مَا سَبَقَكُمْ بِهَا مِنْ أَحَدٍ مِنَ الْعَالَمِينَ

Lût'u da elçi gönderdik, halkına dedi ki: "Sizden önce kimsenin yapmadığı o utanç verici işi mi yapıyorsunuz?"

(Araf 7/81)

إِنَّكُمْ لَتَأْتُونَ الرِّجَالَ شَهْوَةً مِنْ دُونِ النِّسَاءِ بَلْ أَنْتُمْ قَوْمٌ مُسْرِفُونَ

Siz kadınlardan önce, cinsel arzularla erkeklere yanaşıyorsunuz. Aslında siz aşırılık eden bir topluluksunuz."

(Enbiya 21/75)

وَأَدْخَلْنَاهُ فِي رَحْمَتِنَا إِنَّهُ مِنَ الصَّالِحِينَ

Onu rahmetimizle kuşattık. Çünkü o ıslah eden iyilerdendi.

(Hud 11/81)

قَالُوا يَا لَوْطُ إِنَّا رَسُولُ رَبِّكَ لَنْ يَصْلُوا إِلَيْكَ فَأَسْرَبَ إِلَى الْبَيْتِ وَبِئْسَ الْمَصِيرُ
مِنْكُمْ أَحَدٌ إِلَّا أَمْرًا تَكُنْ إِنَّهُ مُصِيبُهَا مَا أَصَابَهُمْ إِنَّ مَوْعِدَهُمُ الصُّبْحُ أَلَيْسَ الصُّبْحُ
بِقَرِيبٍ

Misafirler dediler ki: "Ey Lût! Biz Rabbinin elçileriyiz; bunlar sana asla ilişemezler. Ailenle birlikte gecenin bir bölümünde yola çık; içinizden hiç kimse arkasına bakmasın. Karın hariç; çünkü bunların başına gelecek olan ona da gelecektir. Azapla buluşma zamanları sabahtır. Sabah yakın değil mi?"

(Hud 11/82)

فَلَمَّا جَاءَ أَمْرُنَا جَعَلْنَا عَالِيَهَا سَافِلَهَا وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهَا حِجَارَةً مِنْ سِجِّيلٍ مَنضُودٍ

Emrimiz gelince, oranın altını üstüne getirdik. Üzerlerine pişmiş çamurdan üst üste taşlar yağdırdık.

(Enbiya 21/76)

وَنُوحًا إِذْ نَادَى مِنْ قَبْلُ فَاسْتَجَبْنَا لَهُ فَنَجَّيْنَاهُ وَأَهْلَهُ مِنَ الْكَرْبِ الْعَظِيمِ

Daha önce Nûh seslenince hemen ona da cevap vermiş, hem onu hem de ailesini o dehşetli sıkıntıdan kurtarmıştık.

(Nuh 71/5)

قَالَ رَبِّ إِنِّي دَعَوْتُ قَوْمِي لَيْلًا وَنَهَارًا

Nûh dedi ki: “Rabbim! Halkımı gece gündüz davet ettim.

(Nuh 71/6)

فَلَمْ يَزِدْهُمْ دُعَائِي إِلَّا فِرَارًا

Ama davetim onların kaçışından başka bir şeyi arttırmadı.

(Nuh 71/7)

وَإِنِّي كُلَّمَا دَعَوْتُهُمْ لِتَغْفِرَ لَهُمْ جَعَلُوا أَصَابِعَهُمْ فِي آذَانِهِمْ وَاسْتَعْشَوْا ثِيَابَهُمْ وَأَصْرُوا
وَاسْتَكْبَرُوا وَاسْتَكْبَرُوا

Sen bağışlayasın diye onları ne zaman davet etsem parmaklarını kulaklarına tıkadılar, elbiselerine büründüler, direndiler ve kibirlendikçe kibirlendiler.

(Nuh 71/26)

وَقَالَ نُوحٌ رَبِّ لَا تَذَرْ عَلَى الْأَرْضِ مِنَ الْكَافِرِينَ دَيَّارًا

Nûh dedi ki: “Rabbim! Bu kâfirlerden yeryüzünde dolaşan kimseyi bırakma.

(Nuh 71/27)

إِنَّكَ إِنْ تَذَرَهُمْ يُضِلُّوا عِبَادَكَ وَلَا يَلِدُوا إِلَّا فَاجِرًا كَفَّارًا

Eğer bırakırsan kesinlikle kullarını saptırırlar. Bunlardan doğanlar da ancak günahkâr ve nankör olurlar.

(Nuh 71/28)

رَبِّ اغْفِرْ لِي وَلِوَالِدَيَّ وَلِمَنْ دَخَلَ بَيْتِي مُؤْمِنًا وَلِلْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ وَلَا تَزِدِ
الظَّالِمِينَ إِلَّا تَبَارًا

Rabbim! Beni, ana babamı, evime mümin olarak giren erkek ve kadınları bağışla! Zâlimlerin de sadece yıkımlarını artır!”

(Enbiya 21/77)

وَنَصَرْنَا مِنْ الْقَوْمِ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمَ سَوْءٍ فَأَغْرَقْنَاهُمْ أَجْمَعِينَ

Âyetlerimizi yalanlayan o topluluktan dolayı Nûh'a yardım etmiştik. Onlar kötü bir topluluğa dönüşmüşlerdi. Biz de hepsini boğduk.

(Hud 11/36)

وَأَوْحِيَ إِلَى نُوحٍ أَنَّهُ لَنْ يُؤْمِنَ مِنْ قَوْمِكَ إِلَّا مَنْ قَدْ آمَنَ فَلَا تَبْتَئِسْ بِمَا كَانُوا يَفْعَلُونَ

Nûh'a vahyedildi ki: “Şimdiye kadar îman etmiş olanlar dışında, artık halkından kimse inanıp güvenmeyecektir. Onların yaptıkları yüzünden sakın kendini harap etme.

(Hud 11/37)

وَاصْنَعِ الْفُلَكَ بِأَعْيُنِنَا وَوَحْيِنَا وَلَا تُخَاطِبْنِي فِي الَّذِينَ ظَلَمُوا إِنَّهُمْ مُعْرَقُونَ

Gözetimimizde ve vahyettiğimiz şekilde gemiyi yap. Zâlimler için de artık Bana başvurma. Çünkü onlar boğulacaklar.”

(Enbiya 21/78)

وَدَاوُدَ وَسُلَيْمَانَ إِذْ يَحْكُمَانِ فِي الْحَرْثِ إِذْ نَفَسَتْ فِيهِ غَنَمُ الْقَوْمِ وَكُنَّا لِحُكْمِهِمْ شَاهِدِينَ

Davud ile Süleyman da bir zaman bir ekin tarlası ile ilgili hüküm veriyorlardı. Bir topluluğun koyunları orada yayılmışlardı. Biz de onların verdikleri hükme şahit olduk.

(Sad 38/21)

وَهَلْ أُنَبِّئُكَ نَبِيًّا أَلْحَصَمُ إِذْ تَسَوَّرُوا الْمِحْرَابَ

Davacıların haberi sana geldi değil mi? Hani surlardan mihraba sızmışlardı.

(Sad 38/22)

إِذْ دَخَلُوا عَلَى دَاوُدَ فَفَزِعَ مِنْهُمْ قَالُوا لَا تَخَفْ خَصِمَانِ بَغَى بَعْضُنَا عَلَى بَعْضٍ فَاحْكُم بَيْنَنَا بِالْحَقِّ وَلَا تُشْطِطْ وَاهْدِنَا إِلَى سَوَاءِ الصِّرَاطِ

Davud onları birden karşısında görünce telaşa kapıldı. “Korkma, dediler. Biz davalı iki tarafız, birimiz ötekinin hakkına girdi. Aramızda hak ile hüküm ver, haktan uzaklaşma; bize düzgün yolu göster!”

(Sad 38/23)

إِنَّ هَذَا أَخِي لَهُ تِسْعٌ وَتِسْعُونَ نَعَجَةً لِوَلِيِّ نَعَجَةٍ وَاحِدَةٌ فَقَالَ أَكْفُلْنِيهَا وَعَزَّنِي فِي الْخِطَابِ

“Bu, benim kardeşimdir; onun doksan dokuz koyunu, benim bir koyunum var; onu bana ver dedi ve konuşmasıyla beni bastırdı.”

(Sad 38/24)

قَالَ لَقَدْ ظَلَمَكَ بِسُؤَالِ نَعَجْتِكَ إِلَىٰ نِعَاجِهِ وَإِنَّ كَثِيرًا مِّنَ الْخُلَطَاءِ لِيَبْغِي بَعْضُهُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَقَلِيلٌ مَّا هُمْ وَظَنَّ دَاوُدُ أَنَّمَا فَتَنَّاهُ فَاسْتَغْفَرَ رَبَّهُ وَحَرَّ رَاكِعًا وَأَنَابَ

Davud dedi ki: “Doğrusu senin koyununu kendi koyunlarına katmak istemesi haksızlıktır. Malları karışmış olanların çoğu mutlaka birbirlerinin hakkına girerler. İnanıp güvenen ve ıslah eden iyi işler yapanlar, öyle yapmazlar ama onlar da pek azdır.” Davud, onu imtihan ettiğimizi anladı. Hemen Rabbinden bağışlanma diledi, boyun eğerek O’na yöneldi.

(Sad 38/25)

فَعَفَرْنَا لَهُ ذَلِكَ وَإِنَّ لَهُ عِنْدَنَا لَزُلْفَىٰ وَحُسْنَ مَّآبٍ

Böylece onu bağışladık. Elbette ona katımızda, bize yakın ve güzel bir dönüş yeri vardır.

(Sad 38/26)

يَا دَاوُدُ إِنَّا جَعَلْنَاكَ خَلِيفَةً فِي الْأَرْضِ فَاحْكُم بَيْنَ النَّاسِ بِالْحَقِّ وَلَا تَتَّبِعِ الْهَوَىٰ فَيُضِلَّكَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ إِنَّ الَّذِينَ يَضِلُّونَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ بِمَا نَسُوا يَوْمَ الْحِسَابِ

“Ey Davud! Bu topraklarda seni halife yaptık. O halde insanlar arasında hak ile hüküm ver. Sakın arzularına uyma; sonra Allah’ın yolundan saparsın. Doğrusu Allah’ın yolundan sapanlara, hesap gününü unutmalarından dolayı şiddetli bir azap vardır.”

(Enbiya 21/79)

فَفَهَّمْنَاهَا سُلَيْمَانَ وَكُلًّا آتَيْنَا حُكْمًا وَعِلْمًا وَسَخَّرْنَا مَعَ دَاوُدَ الْجِبَالَ يُسَبِّحْنَ وَالطَّيْرَ وَكُنَّا فَاعِلِينَ

İsabetli hüküm vermeyi Süleyman’a kavrottuk. İkisine de ilim ve hikmet vermiştik. Dağları ve kuşları da Davud’un emrine verdik; onunla birlikte ibadet ederlerdi. Bunları yapan Bizdik.

(Enbiya 21/80)

وَعَلَّمْنَاهُ صَنْعَةَ لَبُوسٍ لَّكُمْ لِيُحْصِنَكُمْ مِنْ بَأْسِكُمْ فَهَلْ أَنْتُمْ شَاكِرُونَ

Sizi darbelere karşı korusun diye zırhlı elbise yapma sanatını Davud’a öğrettik. Artık şükredersiniz, değil mi?

(Neml 27/15)

وَلَقَدْ آتَيْنَا دَاوُدَ وَسُلَيْمَانَ عِلْمًا وَقَالَا الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي فَضَّلَنَا عَلَىٰ كَثِيرٍ مِّنْ عِبَادِهِ الْمُؤْمِنِينَ

Davud’a ve Süleyman’a gerçekten bir ilim vermiştik. Onlar da: “Her şeyi mükemmel yapmak, bizi mümin kullarının birçoğundan üstün kılan Allah’a özeldir” dediler.

(Enbiya 21/81)

وَلِسُلَيْمَانَ الرِّيحَ عَاصِفَةً تَجْرِي بِأَمْرِ إِلَى الْأَرْضِ الَّتِي بَارَكْنَا فِيهَا وَكُنَّا بِكُلِّ شَيْءٍ
عَالِمِينَ

Süleyman'ın emrine de o şiddetli rüzgârı verdik. Bereketli kıldığımız yere onun emri ile eserdi.
Biz her şeyi biliriz.

(Enbiya 21/82)

وَمِنَ الشَّيَاطِينِ مَنْ يَغُوصُونَ لَهُ وَيَعْمَلُونَ عَمَلًا دُونَ ذَلِكَ وَكُنَّا لَهُمْ حَافِظِينَ

Şeytanlardan dalgıçlık yapanları ve bundan başka işler yapanları da onun emrine verdik.
Onları gözlüyorduk.

(Sebe 34/12)

وَلِسُلَيْمَانَ الرِّيحَ غُدُوها شَهْرٌ وَرَوَاحَهَا شَهْرٌ وَأَسَلْنَا لَهُ عَيْنَ الْقِطْرِ وَمِنَ الْجِنِّ مَنْ
يَعْمَلُ بَيْنَ يَدَيْهِ بِإِذْنِ رَبِّهِ وَمَنْ يَزِغْ مِنْهُمْ عَنْ أَمْرِنَا نُذِقْهُ مِنْ عَذَابِ السَّعِيرِ

Sabahleyin bir aylık, öğleden sonra da bir aylık mesafe kat ettiren rüzgârı Süleyman'ın emrine verdik; bakır
madeni kaynağını da onun için su gibi akıttık. Rabbinin izniyle, yanında iş gören cinleri de emrine verdik.
Onlardan hangisi emrimizden çıksa ona alevli ateş azabını tattırırđık.

(Sebe 34/13)

يَعْمَلُونَ لَهُ مَا يَشَاءُ مِنْ مَحَارِيبَ وَتَمَاثِيلَ وَجِفَانِ كَالْجَوَابِ وَقُدُورٍ رَاسِيَاتٍ اعْمَلُوا
أَلْ دَاوُدَ شُكْرًا وَقَلِيلٌ مِنْ عِبَادِيَ الشَّكُورُ

Süleyman ne isterse onu yapıyorlardı; değerli meskenler, heykeller, büyük havuzlara benzer çanaklar ve sabit
kazanlar yapıyorlardı. Ey Davud ailesi! Şükredin! Kullarımdan şükredenler azdır.

(Enbiya 21/83)

وَأَيُّوبَ إِذْ نَادَى رَبَّهُ أَنِّي مَسَّنِيَ الضُّرُّ وَأَنْتَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ

Hani Eyüp Rabbine seslenmişti: "Gerçekten bana bir zarar dokundu. Sen merhametlilerin en
merhametlisisin."

(Enbiya 21/84)

فَاسْتَجَبْنَا لَهُ فَكَشَفْنَا مَا بِهِ مِنْ ضُرِّهِ وَأَتَيْنَاهُ أَهْلَهُ وَمِثْلَهُمْ مَعَهُمْ رَحْمَةً مِنْ عِنْدِنَا
وَذِكْرَى لِّلْعَابِدِينَ

Ona cevap verip ona zarar veren şeyi gidermiştik. Katımızdan bir rahmet ve kulluk edenler için
bir hatırlatma olsun diye de ona ailesini ve beraberinde bir o kadarını daha vermiştik.

(Sad 38/41)

وَإِذْ نَادَى عِبْدَنَا أَيُّوبُ إِذْ نَادَى رَبَّهُ أَنِّي مَسَّنِيَ الشَّيْطَانُ بِنُصْبٍ وَعَذَابٍ

Kulumuz Eyüp'ü de hatırlat; Rabbine: "Şeytan bana yorgunluk ve azap verdi" diye seslendiği zaman:

(Sad 38/42)

أَرْكُضْ بِرِجْلِكَ هَذَا مُغْتَسِلٌ بَارِدٌ وَشَرَابٌ

"İki ayağınla sıçra! İşte soğuk yıkanma yeri ve içme suyu" dedik.

(Sad 38/43)

وَوَهَبْنَا لَهُ أَهْلَهُ وَمِثْلَهُمْ مَعَهُمْ رَحْمَةً مِنَّا وَذِكْرًا لِأُولِي الْأَلْبَابِ

Katımızdan bir rahmet, akliselim olanlara bir hatırlatma olsun diye, ona ailesini ve beraberinde bir o kadarını daha bağışladık.

(Enbiya 21/85)

وَإِسْمَاعِيلَ وَإِدْرِيسَ وَذَا الْكِفْلِ كُلٌّ مِنَ الصَّابِرِينَ

İsmail, İdris ve Zülkifl, hepsi sabredenlerdendi.

(Enbiya 21/86)

وَادْخَلْنَاهُمْ فِي رَحْمَتِنَا إِنَّهُمْ مِنَ الصَّالِحِينَ

Onları rahmetimizle kuşattık; çünkü onlar sâlihlerdendi.

(Enbiya 21/87)

وَذَا النُّونِ إِذْ ذَهَبَ مُغَاضِبًا فَظَنَّ أَنْ لَنْ نَقْدِرَ عَلَيْهِ فَنَادَى فِي الظُّلُمَاتِ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ إِنِّي كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ

Balığın esiri hayatı kendine dar etmeyeceğimizi zannederek bir gün kızgın bir şekilde çekip gitmişti. Ardından karanlıkların içinde: "Senden başka ilâh yoktur. Sen her türlü eksiklikten uzaksın; ben zâlimlerden oldum" diye seslenmişti.

(Saffat 37/139)

وَإِنَّ يُونُسَ لَمِنَ الْمُرْسَلِينَ

Kesinlikle Yunus da gönderilen elçilerdendi.

(Saffat 37/140)

إِذْ أَبَقَ إِلَى الْفُلْكِ الْمَشْحُونِ

Hani, dopdolu bir gemiye kaçmıştı.

(Saffat 37/141)

فَسَاهَمَ فَكَانَ مِنَ الْمُدْحَضِينَ

Kura çekti ve gemiden atılanlardan oldu.

(Saffat 37/142)

فَالْتَقَمَهُ الْحَوْتُ وَهُوَ مُلِيمٌ

Hemen onu balık yutuverdi, o kendini kımyordu.

(Saffat 37/143)

فَلَوْلَا أَنَّهُ كَانَ مِنَ الْمُسَبِّحِينَ

Eğer o, Allah'ı her türlü eksiklikten uzak tutanlardan olmasaydı,

(Saffat 37/144)

لَلْبَيْتِ فِي بَطْنِهِ إِلَى يَوْمِ يُبْعَثُونَ

diriltilecekleri güne kadar kesinlikle balığın karnında kalırdı.

(Enbiya 21/88)

فَاسْتَجَبْنَا لَهُ وَنَجَّيْنَاهُ مِنَ الْغَمِّ وَكَذَلِكَ نُنْجِي الْمُؤْمِنِينَ

Ona da cevap verdik ve üzüntüsünden kurtardık. Biz müminleri işte böyle kurtarıyoruz.

(Yunus 10/103)

ثُمَّ نُنْجِي رُسُلَنَا وَالَّذِينَ آمَنُوا كَذَلِكَ حَقًّا عَلَيْنَا نُنْجِ الْمُؤْمِنِينَ

Sonunda elçilerimizi ve inanıp güvenenleri kurtarıyoruz. Bu hep böyledir, müminleri kurtarmak boynumuzun borcudur.

(Enbiya 21/9)

ثُمَّ صَدَقْنَاَهُمُ الْوَعْدَ فَأَنْجَيْنَاهُمْ وَمَنْ نَشَاءُ وَاهْلَكْنَا الْمُسْرِفِينَ

Sonunda elçilere verdiğimiz sözü tuttuk; onları ve istediğimiz kişileri kurtardık. Aşırılık edenleri de helak ettik.

(Enbiya 21/89)

وَزَكَرِيَّا إِذْ نَادَى رَبَّهُ رَبِّ لَا تَذَرْنِي فَرْدًا وَأَنْتَ خَيْرُ الْوَارِثِينَ

Zekeriya bir gün Rabbine şöyle yalvarmıştı: “Rabbim, beni tek başıma bırakma, Sen varislerin en hayırlısısın!”

(Meryem 19/3)

إِذْ نَادَى رَبَّهُ نِدَاءً خَفِيًّا

Hani O, Rabbine gizlice yalvarmıştı:

(Meryem 19/4)

قَالَ رَبِّ إِنِّي وَهَنَ الْعَظْمُ مِنِّي وَاشْتَعَلَ الرَّأْسُ شَيْبًا وَلَمْ أَكُنْ بِدُعَائِكَ رَبِّ شَقِيًّا

“Rabbim!” demişti, “Kemiklerim zayıfladı, saçlarım iyice ağardı. Sana yaptığım dua sayesinde bugüne kadar hiç mutsuz olmadım.

(Meryem 19/5)

وَإِنِّي خِفْتُ الْمَوَالِيَ مِنْ وَرَائِي وَكَانَتِ امْرَأَتِي عَاقِرًا فَهَبْ لِي مِنْ لَدُنْكَ وَلِيًّا

Arkamdan yerime geçecek yakınlarımdan endişeliyim. Eşim de kısır. Bana, katından yerime geçecek bir veli/dost bağışla! ”

(Meryem 19/6)

يَرْتُبِي وَيَرِثُ مِنْ آلِ يَعْقُوبَ ۖ وَاجْعَلْهُ رَبِّ رَضِيًّا

Hem bana, hem Yakup ailesine mirasçı olsun. Rabbim! Onu razı olduğun biri kıl!”

(Enbiya 21/90)

فَاسْتَجَبْنَا لَهُ وَوَهَبْنَا لَهُ يَحْيَىٰ وَأَصْلَحْنَا لَهُ زَوْجَهُ إِنَّهُمْ كَانُوا يُسَارِعُونَ فِي الْخَيْرَاتِ
وَيَدْعُونََنَا رَغَبًا وَرَهَبًا وَكَانُوا لَنَا خَاشِعِينَ

Ardından onun duasına cevap verdik, eşini doğum yapabilecek hale getirerek ona Yahya’yı başışladık. Onlar hayırlarda yarışır, korku ve umutla bize yalvarırlardı. Onlar bize derin saygı duyarlardı.

(Enbiya 21/91)

وَالَّتِي أَحْصَنَتْ فَرْجَهَا فَنَفَخْنَا فِيهَا مِنْ رُوحِنَا وَجَعَلْنَاهَا وَابْنَهَا آيَةً لِلْعَالَمِينَ

Namusunu korumuş olan kadının; Meryem’in içine de ruhumuzdan üflemiş, onu ve oğlunu herkes için bir âyet yapmıştık.

(Al-i İmran 3/45)

إِذْ قَالَتِ الْمَلَكَةُ يَا مَرْيَمُ إِنَّ اللَّهَ يُبَشِّرُكِ بِكَلِمَةٍ مِنْهُ اسْمُهُ الْمَسِيحُ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ
وَجِيهًا فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَمِنَ الْمُقَرَّبِينَ

Yine bir zaman melekler Meryem’e dedi ki: “Ey Meryem! Allah sana kendisinden bir kelime müjdeliyor. Adı, Meryem oğlu İsa Mesih’tir. O, dünyada da ahirette de itibarlı ve Allah’a yakınlaştırmış kişilerden olacaktır.

(Tahrim 66/12)

وَمَرْيَمَ ابْنَتَ عِمْرَانَ الَّتِي أَحْصَنَتْ فَرْجَهَا فَنَفَخْنَا فِيهِ مِنْ رُوحِنَا وَصَدَّقَتْ بِكَلِمَاتِ
رَبِّهَا وَكُنْتُمْ مِنَ الْفَائِزِينَ

Allah, namusunu korumuş olan İmran kızı Meryem’i de örnek verir. Onun içine ruhumuzdan üflemiştik. Meryem, Rabbinin kelimelerini ve kitaplarını doğrulamıştı ve içten boyun eğenlendendi.

(Enbiya 21/92)

إِنَّ هَذِهِ أُمَّتُكُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً وَأَنَا رَبُّكُمْ فَاعْبُدُونِ

Gerçekten bu sizin ümmetiniz; tek bir ümmettir. Ben de Rabbinizim; o halde Bana kulluk edin!

(Bakara 2/213)

كَانَ النَّاسُ أُمَّةً وَاحِدَةً فَبَعَثَ اللَّهُ النَّبِيِّنَ مُبَشِّرِينَ وَمُنذِرِينَ وَأَنْزَلَ مَعَهُمُ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ لِيَحْكُمَ بَيْنَ النَّاسِ فِي مَا اخْتَلَفُوا فِيهِ وَمَا اخْتَلَفَ فِيهِ إِلَّا الَّذِينَ أُوتُوهُ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَتْهُمْ الْبَيِّنَاتُ بَغْيًا بَيْنَهُمْ فَهَدَى اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا لِمَا اخْتَلَفُوا فِيهِ مِنَ الْحَقِّ بِإِذْنِهِ وَاللَّهُ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ

İnsanlar tek bir ümmetti. Ardından Allah müjde veren ve uyarılarda bulunan nebiler görevlendirmiş; onlarla birlikte gerçekleri içeren kitap da indirmiştir ki, anlaşmazlığa düştükleri konularda insanlar arasında onunla hükümsinler. Anlaşmazlığa düşenler kendilerine kitap verilenlerden başkası olmaz. Bu da açık âyetler geldikten sonra birbirlerine duydukları kıskançlık nedeniyle arzuladıkları aşırılıklardan kaynaklanır. Sonra Allah anlaşmazlığa düştükleri şey hakkında, inanıp güvenenleri izniyle gerçeğe ulaştırır. Allah isteyeni doğru yola iletir.

(Müminun 23/52)

وَأَنَّ هَذِهِ أُمَّتُكُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً وَأَنَا رَبُّكُمْ فَاتَّقُونِ

Doğrusu sizin ümmetiniz, tek bir ümmettir. Ben de Rabbinizim; o halde kendinizi koruyun!

(Müminun 23/53)

فَتَقَطَّعُوا أَمْرَهُمْ بَيْنَهُمْ زُبُرًا كُلُّ حِزْبٍ بِمَا لَدَيْهِمْ فَرِحُونَ

Kitaplarla işlerini aralarında parçaladılar. Her grup kendinde olanla sevinip şımarır.

(Müminun 23/54)

فَذَرَهُمْ فِي غَمَرَتِهِمْ حَتَّىٰ حِينٍ

Vakti gelene kadar onları sarhoşlukları içinde bırak!

(Enbiya 21/93)

وَتَقَطَّعُوا أَمْرَهُمْ بَيْنَهُمْ كُلُّ إِلَيْنَا رَاغِبُونَ

İşlerini aralarında parçaladılar; hepsi bize döneceklerdir.

(Enam 6/159)

إِنَّ الَّذِينَ فَرَقُوا دِينَهُمْ وَكَانُوا شِيعًا لَسْتَ مِنْهُمْ فِي شَيْءٍ إِنَّمَا أَمْرُهُمْ إِلَى اللَّهِ ثُمَّ يُنَبِّئُهُمْ بِمَا كَانُوا يَفْعَلُونَ

Gerçekten de dinlerini parça parça edip belli kişiler etrafında toplananlar var ya; sen hiçbir konuda onlardan değilsin; onların işleri Allah'a kalmıştır. Sonra Allah, yaptıklarını kendilerine bildirecektir.

(Yunus 10/19)

وَمَا كَانَ النَّاسُ إِلَّا أُمَّةً وَاحِدَةً فَاخْتَلَفُوا وَلَوْلَا كَلِمَةٌ سَبَقَتْ مِنْ رَبِّكَ لَقُضِيَ بَيْنَهُمْ فِيمَا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ

İnsanlar bir tek ümmetti, daha sonra anlaşmazlığa düştüler. Eğer Rabbinin daha önce verilmiş sözü olmasaydı, onların anlaşmazlığa düştükleri konuda aralarındaki hüküm yerine getirilirdi.

(Enbiya 21/94)

فَمَنْ يَعْمَلْ مِنَ الصَّالِحَاتِ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَلَا كُفْرَانَ لِسَعْيِهِ وَإِنَّا لَهُ كَاتِبُونَ

Her kim mümin olarak iyi işler yaparsa onun çalışması inkâr edilmez. Biz onu yazarız.

(Al-i İmran 3/195)

فَاسْتَجَابَ لَهُمْ رَبُّهُمْ أَنِّي لَا أُضِيعُ عَمَلَ عَامِلٍ مِنْكُمْ مِنْ ذَكَرٍ أَوْ أُنْثَىٰ بَعْضُكُمْ مِنْ بَعْضٍ فَالَّذِينَ هَاجَرُوا وَأُخْرِجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ وَأُودُوا فِي سَبِيلِي وَقَاتَلُوا وَقُتِلُوا لَأُكَفِّرَنَّ عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ وَلَأُدْخِلَنَّهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ ثَوَابًا مِنْ عِنْدِ اللَّهِ وَاللَّهُ عِنْدَهُ حُسْنُ الثَّوَابِ

Rableri onlara şöyle cevap verdi: Erkek olsun, kadın olsun, sizden kim iyi bir çaba gösterirse çabasını boşa çıkarmam. Birinizin diğerinden farkı yoktur. Hele hicret eden, yurdundan çıkarılan, yolunda eziyet gören, savaşan ve öldürülenler var ya; onların kötülüklerini örter, onları, katımdan bir mükâfat olarak, altlarından ırmaklar akan cennetlere sokarım. Güzel mükâfat Allah katındadır.

(Tevbe 9/105)

وَقُلِ اعْمَلُوا فَسَيَرَى اللَّهُ عَمَلَكُمْ وَرَسُولُهُ وَالْمُؤْمِنُونَ وَسَتُرَدُّونَ إِلَىٰ عَالِمِ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ

De ki: “Çalışın; çalışmanızı hem Allah, hem elçisi hem de müminler görecektir. Sonra gizli ve açık her şeyi bilen huzuruna çıkarılacaksınız. O zaman size, bütün çalışmanızı bildirecektir.”

(Enbiya 21/95)

وَحَرَامٌ عَلَىٰ قَرْيَةٍ أَهْلَكْنَاهَا أَنَّهُمْ لَا يَرْجِعُونَ

Helak ettiğimiz bir yerleşim merkezinin halkı mahrum kalır, onlar kesinlikle geri dönemezler.

(Yasin 36/31)

أَلَمْ يَرَوْا كَمْ أَهْلَكْنَا قَبْلَهُمْ مِنَ الْقُرُونِ أَنَّهُمْ إِلَيْهِمْ لَا يَرْجِعُونَ

Kendilerinden önce nice nesilleri helak ettiğimizi, bunlara bir daha geri dönmediklerini görmediler mi?

(Yasin 36/50)

فَلَا يَسْتَطِيعُونَ تَوْصِيَةً وَلَا إِلَىٰ أَهْلِهِمْ يَرْجِعُونَ

Artık kimseye ne bir tavsiyede bulunmaya ne de ailelerine geri dönmeye güçleri yetmez.

(Enbiya 21/96)

حَتَّىٰ إِذَا فُتِحَتْ يَأْجُوجُ وَمَأْجُوجُ وَهُمْ مِنْ كُلِّ حَدَبٍ يَنْسِلُونَ

Ta ki, Yecuc ile Mecuc'un önleri açılıp, her tepeden akın edinceye kadar.

(Kehf 18/94)

قَالُوا يَا ذَا الْقُرْنَيْنِ إِنَّ يَأْجُوجَ وَمَأْجُوجَ مُفْسِدُونَ فِي الْأَرْضِ فَهَلْ نَجْعَلُ لَكَ خَرْجًا عَلَىٰ أَنْ تَجْعَلَ بَيْنَنَا وَبَيْنَهُمْ سَدًّا

Dediler ki: "Bak Zülkarneyn! Yecûc ile Mecûc burada doğal düzeni bozuyorlar. Sana bir vergi versek bizimle onlar arasında bir set yapar mısın?"

(Kehf 18/95)

قَالَ مَا مَكَّنِّي فِيهِ رَبِّي خَيْرٌ فَأَعِينُونِي بِقُوَّةٍ أَجْعَلْ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُمْ رَدْمًا

Dedi ki: "Rabbimin bana sağladığı imkân daha hayırlıdır. Siz iş gücünüzle yardımcı olun; sizinle onların arasında bir engel yapayım.

(Kehf 18/96)

أَتُونِي زُبَرَ الْحَدِيدِ حَتَّىٰ إِذَا سَاوَىٰ بَيْنَ الصَّدَفَيْنِ قَالَ انْفُخُوا حَتَّىٰ إِذَا جَعَلَهُ نَارًا قَالَ أُنُونِي أُفْرِغْ عَلَيْهِ قِطْرًا

Bana demir parçaları getirin. İki yakası eşitlenince, ateşi körükleyin. Demiri ateşe çevirince bana erimiş bakır getirin de üzerine dökeyim.

(Kehf 18/97)

فَمَا اسْطَاعُوا أَنْ يَظْهَرُوهُ وَمَا اسْتَطَاعُوا لَهُ نَقْبًا

Artık onu aşmaya güçleri yetmeyeceği gibi delmeye de güçleri yetmez."

(Kehf 18/98)

قَالَ هَذَا رَحْمَةٌ مِنْ رَبِّي فَإِذَا جَاءَ وَعْدُ رَبِّي جَعَلَهُ دَكَّاءَ وَكَانَ وَعْدُ رَبِّي حَقًّا

Zülkarneyn dedi ki: "Bu Rabbimden bir rahmettir. Rabbimin vaadi gelince onu yerle bir eder. Rabbimin vaadi gerçektir.

(Kehf 18/99)

وَتَرَكْنَا بَعْضَهُمْ يَوْمَئِذٍ يَمُوجُ فِي بَعْضٍ وَنُفِخَ فِي الصُّورِ فَجَمَعْنَاهُمْ جَمْعًا

O gün onları bırakırız. Dalgalar halinde birbirlerine girerler. Sura üflediğimizde hemen onları bir araya toplarız.

(Kaf 50/44)

يَوْمَ تَشَقَّقُ الْأَرْضُ عَنْهُمْ سِرَاعًا ذَلِكُمْ فَسْرٌ عَلَيْنَا يَسِيرٌ

O gün yer hızla çatlayıp onları dışarı atar. Bu, bizim için kolay bir toplamadır.

(Enbiya 21/97)

وَأَقْتَرَبَ الْوَعْدُ الْحَقُّ فَإِذَا هِيَ شَاخِصَةٌ أَبْصَارُ الَّذِينَ كَفَرُوا يَا وَيْلَنَا قَدْ كُنَّا فِي غَفْلَةٍ
مِنْ هَذَا بَلْ كُنَّا ظَالِمِينَ

Tümüyle gerçek olan vaat yaklaştığında bir de bakarsın inkâr edenlerin gözleri yuvalarından fırlamıştır: “Vay halimize! Doğrusu biz bundan gaflet içindeydik, aksine biz zâlimler olduk!”

(Enbiya 21/1)

أَقْتَرَبَ لِلنَّاسِ حِسَابُهُمْ وَهُمْ فِي غَفْلَةٍ مُعْرِضُونَ

İnsanlar için hesap yaklaştı. Onlar gaflet içinde yüz çevirmektedirler.

(Mümin 40/18)

وَأَنْذِرْهُمْ يَوْمَ الْأَزْفَةِ إِذِ الْقُلُوبُ لَدَى الْحَنَاجِرِ كَازِمِينَ مَّا لِلظَّالِمِينَ مِنْ حَمِيمٍ وَلَا
شَفِيعٍ يُطَاعُ

Yaklaşmakta olan o gün konusunda onları uyar. O, yüreklerin ağıza geleceği, boğazların düğümleneceği gündür. Zâlimler için ne bir can yoldaşı ne de sözü dinlenecek bir şefaatchi olmayacaktır.

(Araf 7/4)

وَكَمْ مِنْ قَرْيَةٍ أَهْلَكْنَاهَا فَجَاءَهَا بَأْسُنَا بَيَاتًا أَوْ هُمْ قَائِلُونَ

Biz nice yerleşim merkezlerini helak ettik. Baskınımız onlara, ya geceleyin ya da gündüz uykuda iken gelmiştir.

(Araf 7/5)

فَمَا كَانَ دَعْوَاهُمْ إِذْ جَاءَهُمْ بَأْسُنَا إِلَّا أَنْ قَالُوا إِنَّا كُنَّا ظَالِمِينَ

Baskınımız gelince: “Biz, gerçekten zâlimler olduk!” demekten başka feryatları olmadı.

(Enbiya 21/98)

إِنَّكُمْ وَمَا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ حَصَبُ جَهَنَّمَ أَنْتُمْ لَهَا وَارِدُونَ

Hem siz, hem de Allah ile aranızda koyarak kulluk ettikleriniz cehennem yakıtısınız, oraya gireceksiniz.

(Araf 7/179)

وَلَقَدْ ذَرَأْنَا لِجَهَنَّمَ كَثِيرًا مِنَ الْجِنَّ وَالْإِنْسِ لَهُمْ قُلُوبٌ لَا يَفْقَهُونَ بِهَا وَلَهُمْ أَعْيُنٌ لَا
يُبْصِرُونَ بِهَا وَلَهُمْ آذَانٌ لَا يَسْمَعُونَ بِهَا أُولَئِكَ كَالْأَنْعَامِ بَلْ هُمْ أَضَلُّ أُولَئِكَ هُمُ
الْعَاقِلُونَ

Gerçekten de üretip çoğalttığımız cinlerin ve insanların çoğu cehennemliktir. Onların kalpleri vardır ama gerçeği kavramazlar, gözleri vardır ama ileriye görmezler, kulakları vardır ama dinlemezler. Onlar büyükbaş ve küçükbaş hayvanlar gibidirler. Aksine onlar daha şaşkındırlar. İşte onlar ne halde olduklarından habersizdirler.

(Ahkaf 46/26)

وَلَقَدْ مَكَّنَّاهُمْ فِيمَا إِن مَكَّنَّاكُمْ فِيهِ وَجَعَلْنَا لَهُمْ سَمْعًا وَأَبْصَارًا وَآفَئِدَةً فَمَا أَغْنَىٰ عَنْهُمْ
سَمْعُهُمْ وَلَا أَبْصَارُهُمْ وَلَا أَفْئِدَتُهُمْ مِنْ شَيْءٍ إِذْ كَانُوا يَجْحَدُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ وَحَاقَ بِهِمْ
مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِؤْنَ

Gerçekten de onlara, size vermediğimiz imkânlar vermiştik. Dinleyecek kulakları, basiretli gözleri ve gönülleri de vardı. Âyetlerimizi bile bile inkâr ettikleri için ne kulakları, ne gözleri ne de gönülleri işe yaramadı. Alaya aldıkları onları kuşatıverdi.

(Enbiya 21/99)

لَوْ كَانَهُمْ يُشْرِكُونَ لَأَوْلاَهُمُ الْآلِهَةُ مَا وَرَدُوهَا وَكُلٌّ فِيهَا خَالِدُونَ

Onlar ilâh olsalardı oraya girmezlerdi. Hepsi orada, ölümsüz olacaklardır.

(Kasas 28/63)

قَالَ الَّذِينَ حَقَّ عَلَيْهِمُ الْقَوْلُ رَبَّنَا هَؤُلَاءِ الَّذِينَ أَغْوَيْنَا كَمَا غَوَيْنَا تَبَرَّأْنَا إِلَيْكَ
مَا كَانُوا مِنَّا يَعْْبُدُونَ

Aleyhindeki söz gerçekleşmiş olanlar: “Rabbimiz! Bunlar bizim hayallere daldırdığımız kimselerdir; kendimiz nasıl hayallere daldıysak onları da öyle hayallere daldırdık. Şimdi onlarla ilişigimizi kesip sana yöneldik. Zaten onlar bize kulluk etmiyorlardı ki!”

(Kasas 28/64)

وَقِيلَ ادْعُوا شُرَكَاءَكُمْ فَدَعَوْهُمْ فَلَمْ يَسْتَجِيبُوا لَهُمْ وَرَأُوا الْعَذَابَ لَوْ أَنَّهُمْ كَانُوا يَهْتَدُونَ

Onlara: “Allah’a ortak koştuklarınızı çağırın!” denir. Onlar çağırırlar ama ortak koştukları cevap vermezler. Artık azabı da görmüş olurlar. Keşke doğru yola girmiş olsalardı.

(Enbiya 21/100)

لَهُمْ فِيهَا زَفِيرٌ وَهُمْ فِيهَا لَا يَسْمَعُونَ

Onlar için orada bir inleme vardır. Orada kimseyi dinlemeyeceklerdir.

(Tahrim 66/6)

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا قُوا أَنفُسَكُمْ وَأَهْلِيكُمْ نَارًا وَقُودُهَا النَّاسُ وَالْحِجَارَةُ عَلَيْهَا مَلَائِكَةٌ
غِلَاطٌ شِدَادٌ لَا يَعْصُونَ اللَّهَ مَا أَمَرَهُمْ وَيَفْعَلُونَ مَا يُؤْمَرُونَ

Ey inanıp güvenenler! Yakıtı insanlar ve taşlar olan bir ateşe karşı kendinizi ve ailenizi koruyun. Orayı iri gövdeli, kaba ve sert tabiatlı melekler yönetirler. Onlar, Allah’ın emrine karşı gelmezler; kendilerine ne emredilmişse onu yaparlar.

(Tahrim 66/7)

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ كَفَرُوا لَا تَعْتَذِرُوا الْيَوْمَ إِنَّمَا تُجْزَوْنَ مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ

Ey inkâr edenler! Bugün mazeret üretmeyin. Siz sadece yaptıklarınızın cezasını çekeceksiniz.

(Enbiya 21/101)

إِنَّ الَّذِينَ سَبَقَتْ لَهُمْ مِنَّا الْحُسْنَىٰ أُولَٰئِكَ عَنْهَا مُبْعَدُونَ

Tarafımızdan, “onlara en güzeli vardır” sözü geçenler, elbette cehennemden uzak tutulanlardır.

(Rad 13/18)

لِلَّذِينَ اسْتَجَابُوا لِرَبِّهِمُ الْحُسْنَىٰ وَالَّذِينَ لَمْ يَسْتَجِيبُوا لَهُ لَوْ أَنَّ لَهُمْ مَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا وَمِثْلَهُ مَعَهُ لَافْتَدَوْا بِهِ أُولَٰئِكَ لَهُمْ سُوءُ الْحِسَابِ وَمَأْوَاهُمْ جَهَنَّمُ وَبِئْسَ الْمِهَادُ

Rablerinin davetini kabul edenlere en güzeli vardır. Daveti kabul etmeyenler ise yeryüzündeki her şeye ve bir o kadarına sahip olsalar hepsini verip kurtulmak isterler. Onları kötü bir hesaplaşma bekler. Varacakları yer cehennemdir. Ne kötü yerleşim yeri!

(Enbiya 21/102)

لَا يَسْمَعُونَ حَسِيسَتَهَا وَهُمْ فِي مَا اشْتَهَتْ أَنفُسُهُمْ خَالِدُونَ

Cehennemin hışırtsını bile duymayacak, canlarının çektiği nimetler içinde ölümsüz olacaklardır.

(Fussilet 41/30)

إِنَّ الَّذِينَ قَالُوا رَبُّنَا اللَّهُ ثُمَّ اسْتَقَامُوا تَتَنَزَّلُ عَلَيْهِمُ الْمَلَائِكَةُ أَلَّا تَخَافُوا وَلَا تَحْزَنُوا وَأَبْشِرُوا بِالْجَنَّةِ الَّتِي كُنْتُمْ تُوعَدُونَ

Şüphesiz “Rabbimiz Allah’tır” diyerek doğruluktan ayrılmayanlara, melekler inerek şöyle derler: “Korkmayın, üzülmeyin; size vadedilen cennetle sevinin.

(Fussilet 41/31)

نَحْنُ أَوْلِيَاؤُكُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَفِي الْآخِرَةِ وَلَكُمْ فِيهَا مَا تَشْتَهِي أَنفُسُكُمْ وَلَكُمْ فِيهَا مَا تَدَّعُونَ

Biz, dünya hayatında sizin dostlarımızdık, ahirette de öyle olacaktır. Burada canınızın çektiği ne varsa, ne isterseniz sizindir;

(Fussilet 41/32)

نُزُلًا مِّنْ غَفُورٍ رَّحِيمٍ

Bağışlaması bol ve merhameti sınırsız olandan bir ikram olarak.

(Zuhuf 43/71)

يُطَافُ عَلَيْهِمْ بِصِحَافٍ مِنْ ذَهَبٍ وَأَكْوَابٍ وَفِيهَا مَا تَشْتَهِيهِ الْأَنْفُسُ وَتَلَذُّ الْأَعْيُنُ وَأَنْتُمْ فِيهَا خَالِدُونَ

Çevrenizde altın tepsiler ve kadehler dolaştırılacak, canınızın çektiği, gözünüzün gördüğü ne varsa oradadır. Siz orada ölümsüz olacaksınız.

(Enbiya 21/103)

لَا يَحْزَنُهُمُ الْفَرَعُ الْأَكْبَرُ وَتَتَلَفَّيْهِمُ الْمَلَائِكَةُ هَذَا يَوْمُكُمْ الَّذِي كُنْتُمْ تُوعَدُونَ

O en büyük korku bile onları üzmeyecek, melekler onları : “Bu size vadedilen gündür” diyerek karşılayacaklardır.

(Bakara 2/112)

بَلَى مَنْ أَسْلَمَ وَجْهَهُ لِلَّهِ وَهُوَ مُحْسِنٌ فَلَهُ أَجْرُهُ عِنْدَ رَبِّهِ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ

Evet! Kim güzel davranarak kendini Allah’a tam teslim ederse, alacağı karşılık Rabbinin katındadır. Onların üzerinde bir korku olmaz, onlar üzülmezler.

(Zümer 39/74)

وَقَالُوا الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي صَدَقْنَا وَعَدَهُ وَأَوْرَثَنَا الْأَرْضَ نَتَّبِعُوا مِنَ الْجَنَّةِ حَيْثُ نَشَاءُ فَنِعْمَ أَجْرُ الْعَامِلِينَ

Derler ki: “Her şeyi mükemmel yapmak; bize verdiği sözü yerine getiren, bizi istediğimiz yerine yerleşeceğimiz cennete mirasçı kılan Allah’a özeldir. Çalışanların ödülü ne güzeldir!”

(Ahkaf 46/13)

إِنَّ الَّذِينَ قَالُوا رَبُّنَا اللَّهُ ثُمَّ اسْتَقَامُوا فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ

Kuşkusuz “Rabbimiz Allah’tır” diyen, sonra o doğrultuda devam edenler, artık bir korku duymaz ve üzülmezler.

(Ahkaf 46/14)

أُولَئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ خَالِدِينَ فِيهَا جَزَاءً بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ

İşte cennet ahali onlardır; yaptıklarına karşılık orada ölümsüz olacaklardır.

(Enbiya 21/104)

يَوْمَ نَطْوِي السَّمَاءَ كَطَيِّ السِّجْلِ لِلْكِتَابِ كَمَا بَدَأْنَا أَوَّلَ خَلْقٍ نُعِيدُهُ وَعَدَّا عَلَيْنا إِنَّا كُنَّا فَاعِلِينَ

O gün, göğü yazı tomarı dürer gibi düreceğiz. Yaratılışı da ilk başlattığımız hale çevireceğiz. Bu bizim vaadimizdir, onu mutlaka yapacağız.

(Ankebut 29/19)

أَوَلَمْ يَرَوْا كَيْفَ يُبْدِئُ اللَّهُ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ إِنَّ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ

Allah'ın yaratılışı nasıl başlattığını görmediler mi? Sonra onu tekrarlar. Elbette bu, Allah'a kolaydır.

(Ankebut 29/20)

قُلْ سِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَانظُرُوا كَيْفَ بَدَأَ الْخَلْقَ ثُمَّ اللَّهُ يُنشِئُ النَّشْأَةَ الْآخِرَةَ إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

De ki: “Yeryüzünde dolaşın da Allah'ın yaratmaya nasıl başladığına bir bakın!” Sonra Allah, ahiretteki yapılandırmayı yapacaktır. Elbette Allah her şeye bir ölçü koyandır.

(Enbiya 21/105)

وَلَقَدْ كَتَبْنَا فِي الزَّبُورِ مِنْ بَعْدِ الذِّكْرِ أَنَّ الْأَرْضَ يَرِثُهَا عِبَادِيَ الصَّالِحُونَ

Andolsun ki, zikirden sonra zeburda da şunu yazdık: “Yeryüzü mutlaka iyi kullarıma kalacaktır.”

(Araf 7/128)

قَالَ مُوسَى لِقَوْمِهِ اسْتَعِينُوا بِاللَّهِ وَاصْبِرُوا إِنَّ الْأَرْضَ لِلَّهِ يُورِثُهَا مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ
وَالْعَاقِبَةُ لِلْمُتَّقِينَ

Musa halkına dedi ki: “Yardımlı Allah'tan isteyin ve sabredin! Yeryüzü Allah'ındır. Kullarından istediğini oraya mirasçı kılar. Mutlu son, kendilerini koruyanların olacaktır.”

(Nur 24/55)

وَعَدَ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا مِنْكُمْ وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَيَسْتَخْلِفَنَّهُمْ فِي الْأَرْضِ كَمَا اسْتَخْلَفَ
الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ وَلَيُمَكِّنَنَّ لَهُمْ دِينَهُمُ الَّذِي ارْتَضَى لَهُمْ وَلَيُبَدِّلَنَّهُمْ مِنْ بَعْدِ خَوْفِهِمْ أَمْنًا
يَعْبُدُونَنِي لَا يُشْرِكُونَ بِي شَيْئًا وَمَنْ كَفَرَ بَعْدَ ذَلِكَ فَأُولَئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ

Allah, içinizden inanıp güvenen ve ıslah eden iyi işler yapanlara vadetmiştir; kendilerinden öncekileri nasıl yeryüzünün hâkimi kıldıysa, onları da kesinlikle yeryüzünün hâkimi kılacaktır. Onlar hakkında razı olduğu dini, mutlaka uygulama imkânı verecek ve korkularının ardından onları güvene kavuşturacaktır. Onlar, Bana kulluk eder ve hiçbir şeyi Bana ortak koşmazlar. Bütün bunlardan sonra kim kâfirlik ederse, işte onlar sınıırı aşanlardır.

(Enbiya 21/106)

إِنَّ فِي هَذَا لَبَلَاغًا لِقَوْمٍ عَابِدِينَ

Kulluk eden bir toplum için bunda mutlaka bir mesaj vardır.

(Enbiya 21/107)

وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا رَحْمَةً لِّلْعَالَمِينَ

Biz seni bütün insanlık için sadece bir rahmet olarak gönderdik.

(Araf 7/158)

قُلْ يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ جَمِيعًا الَّذِي لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ يُحْيِي وَيُمِيتُ فَآمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ النَّبِيِّ الْأُمِّيِّ الَّذِي يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَكَلِمَاتِهِ وَاتَّبِعُوهُ لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ

De ki: “Ey insanlar! Ben sizin hepinize Allah’ın gönderdiği elçiyim. Göklerde ve yerde bütün yetkiler O’nundur. O’ndan başka ilâh yoktur. Hayat veren ve öldüren O’dur. Siz Allah’a ve nebî olan ümmî elçisine inanıp güvenin. O elçi de Allah’a ve O’nun kelimelerine inanıp güvenir, ona uyun ki doğru yolu bulasınız.

(Ahzab 33/45)

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ شَاهِدًا وَمُبَشِّرًا وَنَذِيرًا

Ey nebî, biz seni bir şahit, bir müjdecî ve bir uyarıcı olarak gönderdik.

(Ahzab 33/46)

وَدَاعِيًا إِلَى اللَّهِ بِإِذْنِهِ وَسِرَاجًا مُنِيرًا

Allah’ın izniyle O’na davet eden ve ışık saçan bir fenersin.

(Sebe 34/28)

وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا كَافَّةً لِّلنَّاسِ بَشِيرًا وَنَذِيرًا وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ

Biz seni bütün insanlığa, bir müjdecî ve bir uyarıcı olarak gönderdik ama insanların çoğu bilmez.

(Cuma 62/2)

هُوَ الَّذِي بَعَثَ فِي الْأُمِّيِّينَ رَسُولًا مِنْهُمْ يَتْلُوا عَلَيْهِمْ آيَاتِهِ وَيُزَكِّيهِمْ وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَإِنْ كَانُوا مِنْ قَبْلُ لَفِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ

Kitaptan bilgisi olmayanların içinden bir elçi çıkaran Allah’tır. O elçi onlara, O’nun âyetlerini okur, kitabı ve hikmeti öğreterek onları geliştirir. Hâlbuki daha önce onlar apaçık bir yanlışın içindeydiler.

(Cuma 62/3)

وَأَخْرَجَ مِنْهُمْ لِمَا يَلْحَقُوا بِهِمْ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ

Bunları, henüz onlara katılmamış başkalarına da öğretecektir. O, daima en üstündür, en doğru hüküm verendir.

(Enbiya 21/108)

قُلْ إِنَّمَا يُوحَىٰ إِلَيَّ أَنَّمَا إِلَهُكُمُ اللَّهُ وَاحِدٌ فَهَلْ أَنْتُمْ مُسْلِمُونَ

De ki: “Bana, ilâhınızın sadece tek bir ilâh olduğu vahyolunmaktadır. Artık O’na teslim olursunuz değil mi?”

(Kehf 18/110)

قُلْ إِنَّمَا أَنَا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ يُوحَىٰ إِلَيَّ أَنَّمَا إِلَهُكُمُ اللَّهُ وَاحِدٌ فَمَنْ كَانَ يَرْجُوا لِقَاءَ رَبِّهِ
فَلْيَعْمَلْ عَمَلًا صَالِحًا وَلَا يُشْرِكْ بِعِبَادَةِ رَبِّهِ أَحَدًا

De ki: "Ben de tıpkı sizin gibi insanım. Bana, ilâhınızın sadece tek bir ilâh olduğu vahyolunmaktadır. Kim Rabbine kavuşmayı umuyorsa ıslah eden iyi bir iş yapsın ve Rabbine ibadette, hiç kimseyi O'na ortak koşmasın."

(Fussilet 41/6)

قُلْ إِنَّمَا أَنَا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ يُوحَىٰ إِلَيَّ أَنَّمَا إِلَهُكُمُ اللَّهُ وَاحِدٌ فَاسْتَقِيمُوا إِلَيْهِ وَاسْتَغْفِرُوا
وَوَيْلٌ لِلْمُشْرِكِينَ

De ki: "Ben sadece sizin gibi insanım. Bana, ilâhınızın sadece tek ilâh olduğu vahyediliyor. Artık dosdoğru O'na yönelin ve O'dan bağışlama dileyin. Müşriklerin vay haline!"

(Enbiya 21/109)

فَإِنْ تَوَلَّوْا فَقُلْ آذَنْتُكُمْ عَلَىٰ سَوَاءٍ وَإِنْ آذَرْتِي أَقْرَبُ أَمْ بَعِيدٌ مَا تُوعَدُونَ

Yüz çevirirlerse de ki: "Her şeyi size olduğu gibi bildirdim. Tehdit edildiğiniz şey yakın mıdır yoksa uzak mıdır, onu ben bilmem."

(Cin 72/23)

إِلَّا بَلَاغًا مِّنَ اللَّهِ وَرِسَالَاتِهِ وَمَنْ يَعْصِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَإِنَّ لَهُ نَارَ جَهَنَّمَ خَالِدًا فِيهَا
أَبَدًا

Sadece Allah'tan geleni, O'nun gönderdiklerini açıkça bildiririm. Kim Allah'a ve elçisine isyan ederse, yeri cehennem ateşidir. Onlar orada ölümsüz olarak sonsuza dek kalırlar.

(Cin 72/24)

حَتَّىٰ إِذَا رَأَوْا مَا يُوعَدُونَ فَسَيَعْلَمُونَ مَنْ أَضْعَفُ نَاصِرًا وَأَقَلُّ عَدَدًا

Tehdit edildikleri azabı görünce, kimin yardımcısının daha zayıf ve daha az sayıda olduğunu öğreneceklerdir."

(Cin 72/25)

قُلْ إِنْ آذَرْتِي أَقْرَبُ أَمْ تُوَعَدُونَ أَمْ يَجْعَلُ لَهُ رَبِّي أَمَدًا

De ki: "Tehdit edildiğiniz şey yakında mı olacak, yoksa Rabbim onun için bir süre mi belirlemiştir; ben onu bilmem."

(Cin 72/26)

عَالِمُ الْغَيْبِ فَلَا يُظْهِرُ عَلَىٰ غَيْبِهِ أَحَدًا

Bütün gizli bilgileri bilen O'dur. O, gizli bilgilerini kimseye açmaz;

(Enbiya 21/110)

إِنَّهُ يَعْلَمُ الْجَهْرَ مِنَ الْقَوْلِ وَيَعْلَمُ مَا تَكْتُمُونَ

Şüphesiz O, açıkça söylediğinizi de gizlediğinizi de bilir.

(Rad 13/10)

سَوَاءٌ مِنْكُمْ مَنْ أَسَرَ الْقَوْلَ وَمَنْ جَهَرَ بِهِ وَمَنْ هُوَ مُسْتَخْفٍ بِاللَّيْلِ وَسَارِبٌ بِالنَّهَارِ

İçinizden sözü gizleyen ve açıklayan, gece saklanan ve gündüz dışarı çıkan O'nun için aynıdır.

(Ta Ha 20/7)

وَأَنْ تَجْهَرَ بِالْقَوْلِ فَإِنَّهُ يَعْلَمُ السِّرَّ وَأَخْفَى

İstersen açık konuş; çünkü O, gizliyi de saklıyı da bilir.

(Enbiya 21/4)

قَالَ رَبِّي يَعْلَمُ الْقَوْلَ فِي السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ

De ki: "Rabbim göklerde ve yerde söylenen her sözü bilir. Her şeyi dinleyen ve bilen O'dur."

(Mülk 67/13)

وَأَسِرُّوا قَوْلَكُمْ أَوْ اجْهَرُوا بِهِ إِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ

Sözünüzü ister gizleyin, ister açıklayın; Çünkü O, sinelerin özünü bilir.

(Enbiya 21/111)

وَأَنْ أَدْرِي لَعَلَّهُ فِتْنَةٌ لَكُمْ وَمَتَاعٌ إِلَىٰ حِينٍ

Bilemem, belki de o, sizin için bir imtihan ve bir süreye kadar geçici bir yararlanmadır."

(Enbiya 21/112)

قَالَ رَبِّ احْكُم بِالْحَقِّ وَرَبُّنَا الرَّحْمَنُ الْمُسْتَعَانُ عَلَىٰ مَا تَصِفُونَ

Dedi ki: "Rabbim! Sen hükmünü ver. Onların yaptıkları nitelemelere karşı doğrudan yardım istenilen, rahmeti sonsuz olan Rabbimizdir."

(Araf 7/87)

وَأَنْ كَانَ طَائِفَةٌ مِنْكُمْ آمَنُوا بِالَّذِي أُرْسِلْتُ بِهِ وَطَائِفَةٌ لَمْ يُؤْمِنُوا فَاصْبِرُوا حَتَّىٰ يَحْكُمَ اللَّهُ بَيْنَنَا وَهُوَ خَيْرُ الْحَاكِمِينَ

Benimle gönderilene bir kısmınız inanıp güveniyor, bir kısmınız da inanıp güvenmiyorsa; Allah, aramızda hükmünü verinceye kadar sabredin. O, hüküm verenlerin en hayırlısıdır."

(Yusuf 12/40)

مَا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِهِ إِلَّا أَسْمَاءَ سَمَّيْتُمُوهَا أَنْتُمْ وَآبَاؤُكُمْ مِمَّا أَنْزَلَ اللَّهُ بِهَا مِنْ سُلْطَانٍ إِنَّ
الْحُكْمَ لِلَّهِ الْأَمْرِ إِلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا إِيَّاهُ ذَلِكَ الدِّينُ الْقَيِّمُ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ

O'nunla aranızda koyarak kulluk ettiğiniz şeyler, sizin ve atalarınızın koyduğu isimlerden başkası değildir. Allah'ın onlar hakkında indirdiği bir yetki yoktur. Hüküm, Allah'a aittir. O, kendinden başkasına kulluk etmemenizi emretmiştir. Doğru din işte budur. Fakat insanların çoğu bilmez.

(Kasas 28/70)

وَهُوَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ لَهُ الْحَمْدُ فِي الْأُولَى وَالْآخِرَةِ وَلَهُ الْحُكْمُ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ

O Allah'tır. O'ndan başka ilâh yoktur. Önce ve sonra, her yaptığını mükemmel yapmak O'na özeldir. Hüküm O'nundur. O'nun huzuruna döndürüleceksiniz.

(Mümin 40/20)

وَاللَّهُ يَقْضِي بِالْحَقِّ وَالَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ لَا يَقْضُونَ بِشَيْءٍ إِنَّ اللَّهَ هُوَ السَّمِيعُ
الْبَصِيرُ

Allah, hakkını vererek yargılar. Allah ile aralarına koyup yalvardıkları ise hiç bir yargılama yapamazlar. Allah her şeyi dinler, her şeyi görür.